

CARRER

núm.
46
tardor
2008

Dia Mundial de la Lluita contra la Sida

Tres experiències d'associacions
que lluiten contra la malaltia

Televisió i infància

Plasma, art i participació

Un projecte de Teleduca

La Formiga

Vuit anys treballant per la convivència

Vint-i-cinc anys xipollejant

Entrevista al grup Xip Xap

Els poder terapèutic de l'art

Els e/afectes de la Musicoteràpia

A cau de Roda

Notícies, projectes i iniciatives
de la Fundació La Roda
i de les seves entitats

Turisme solidari

L'experiència de l'entitat
SODEPAU al Marroc

Espectacularment parlant

Discos, notícies i estrenes
d'espectacles per a tots
els públics

La revista de la **Fundació La Roda** d'accions culturals i del lleure

LA RODA
FUNDACIÓ

el tema

3-4

El VIH i la sida, cosa de gent gran?

Judith Cobeña Guàrdia

a cau de roda

5-7

- Actuem!
- Participació al Primer Congrés de l'Associacionisme Cultural Català
- Tallers per la interculturalitat
- Tallers de sensibilització mediambiental
- Racó de les entitats
- Nous locals del Grupo Unión
- Vint anys d'esplai a Vilanova
- 40è aniversari de l'AV Sant Antoni de Barcelona

associ·accions

8

Un abans i un després per al moviment associatiu
Primer Congrés de l'Associacionisme Cultural Català
Assumpta Torrent

9

La infància i la televisió
L'educació com a mediatra
Gualbert Vargas Gómez

10

Fem ràdio
Un projecte de Teleduca

11

Plasma, òptiques culturals urbanes
Teresa Pérez

associ·accions

12

Construeix-te
Un projecte de formació de la Fundació Comtal

13

El medi ambient en bones mans
Entrevista a Ariadna Pomar, secretària tècnica de la Societat Catalana d'Educació Ambiental
Judith Cobeña Guàrdia

l'ampli

14-15

Vuit anys treballant per la convivència
La Formiga
Judith Cobeña Guàrdia

Cooper·acció

16

Viatges solidaris amb Sodepau
Anna Larrull Bertran

17

La banca ètica per canviar el món
Fiare

18

- amb nom propi
- tradi·accions
- recordant

19

- notícies
- paraules, paraules, paraules

l'entrevista espectacular

20-21

Vint-i-cinc anys xipollejant
Entrevista a Jordi Granell, de la companyia Xip Xap

espectacularment parlant

22-23

- kiad9?

24

- anem a veure

25-27

- ens ha interessat
- Cinc anys SATEjant!
- Portal de Musicat
- una mica de miquelet
- t'avisem...
- destaquem...
- el podi

28

- notes noves

la caixa de ressonància

30-31, 33

El poder terapèutic de l'art
Els a/efectes de la Musicoteràpia
Maria Salicrú-Maltas

- el racó musical

enxarxat al web

32

l'entrevista

34

El revolucionari dels residus
Entrevista a Toni Vila, educador mediambiental
Judith Cobeña Guàrdia

idees tallers

35

- Instruments musicals
- La maraca
- Miqui Giménez
- Aromes de tardor
- Fes-t'ho com vulgues

editorial

La revista *Carrer* és editada per la Fundació La Roda, creada l'any 2003 per l'associació La Roda d'Espectacles Infantils i Juvenils als Barris i d'Accions Culturals. La Fundació agrupa prop de cent associacions juvenils, infantils i culturals de trenta-quatre poblacions catalanes. Des de fa vint-i-nou anys La Roda programa espectacles i tallers de tots els gèneres per als infants i els joves a través de les associacions dels barris. Els objectius són oferir un lleure de qualitat, educatiu i formatiu als infants i els joves, afavorir l'ús de la llengua catalana en el lleure, difondre el coneixement de la cultura popular i les tradicions del país i donar suport al teixit associatiu dels barris. La Roda va rebre l'any 2001 la Creu de Sant Jordi.

Coordinació, redacció, correcció i maquetació: Lluïsa Armengol
Consell de redacció: Carme Beltrán, Lluïsa Celades, Judith Cobeña, Anna Corbella, Salvador Figuerola, Joan López i Concepció Pallàs
Col·laboració: Centre d'Esplai El Drac de Vilanova i la Geltrú, Jordi Font (AV Sant Antoni de Barcelona), Fiare, Montse Fran, Fundació Comtal, Fundació Pere Tarrés, Miqui Giménez, Grupo Unión de Sant Adrià de Besòs, Anna Jarque, La Formiga, Anna Larrull (Sodepau), Lliga dels Drets dels Pobles, Montse de Paz (ARSIS, Badalona), Teresa Pérez, Ariadna Pomar (Societat Catalana d'Educació Ambiental), Puça Espectacles, Miquel Rabert, Noè Rivas, Maria Salicrú-Maltas, Teleduca, Assumpta Torrent (Ens de Comunicació Associativa), Gualbert Vargas Gómez (Observatori Europeu de la Televisió Infantil).
Disseny portada i contraportada: Umberto Valeri i Marta Serra
Imatge portada: Massimiliano Minocri
Preimpresió i impressió: tallers gràfics de Rúbrica Editorial
Edita: Fundació La Roda
C. Sèquia, 9-11 • 08003 Barcelona • Tel.: 93 414 72 01 • Fax: 93 414 77 05
administracio@fundaciolaroda.net • www.fundaciolaroda.net
Dipòsit legal: B/25.352.87

La Fundació La Roda no es fa responsable de les opinions expressades en els articles signats.

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya

Aquest número de la revista de La Fundació La Roda s'ha fet enmig del terratrèmol provocat per les hipotèques *subprime* i per les seves rèpliques, que encara duren i afecten totes les economies del món (la xinesa també?). Els governs han ajudat els mercats financers i els banquers, alguns dels quals són els responsables d'aquesta situació... ¿Ajudaran també i amb la mateixa força i decisió les entitats socials i culturals que treballen dia a dia per millorar la vida dels que ho necessiten més: infants, gent gran, exclosos...? El premi es dona als que hi han pintat massa en aquesta crisi, i la garrotada la rebran els que no hi pinten res...

■ 1 de desembre, Dia Mundial de la Lluita contra la Sida

Judith Cobeñ a i Guàrdia

El VIH i la sida, cosa de gent gran?

Hem pensat que estaria bé presentar-vos el tema del VIH i la sida en aquest número de la revista ja que la tindreu a les mans al desembre, mes en què se celebra el Dia Mundial de la Lluita contra la Sida. Ho volem fer per ajudar a recordar totes les persones que ens han deixat, impulsar la investigació de nous tractaments i de vacunes efectives i promoure el compromís personal de tothom per defensar els drets humans, i especialment el dret dels infants a tenir una vida digna en família, sense discriminació, amb accés a la salut, l'habitatge, la feina, el menjar diari i l'afecte. Un dret pel qual lluiten l'entitat catalana Fundació Lucía, la peruana ASIDEPERÚ i la nicaragüenca INHIJAMBIA, que ens expliquen la seva experiència en la lluita contra la malaltia en l'àmbit pediàtric. Una lluita àrdua, i més en països en via de desenvolupament com el Perú i Nicaragua.

■ L'experiència catalana

Fundación Lucía per la sida pediàtrica

El 17 de setembre, Pilar Garriga, infermera, amiga i activista incansable pels drets de totes les persones que viuen amb VIH o sida, em rep al despatx que la Fundación Lucía té al carrer Gomis de Barcelona. Em fa gràcia que per arribar a la seva porta s'hagi de travessar un gran portal ferrat que dona entrada a una escola bressol, on nens i nenes petits fan la seva, mentre darrera d'una porta propera, l'equip de la fundació treballa eficaçment per fer que viure amb VIH no sigui una carrera d'obstacles, ni per als nens i nenes directament afectats, ni per a les famílies que els acullen o que no saben com explicar al fill o la filla que el pare, la mare, el tiet o una cosina viuen amb el VIH o tenen la sida.

La Fundación Lucía, Sida Pediàtrica, neix l'any 1994 gràcies al compromís d'un col·lectiu de metges, infermeres, treballadors socials i amics de l'Hospital de la Vall d'Hebron de Barcelona i la mare de la Lucía. En aquest hospital havien cuidat la Lucía i el seu pare fins que van morir. La mare de la Lucía, agraïda pel tracte rebut i conscient del camí que quedava per fer, abans de morir va parlar amb tots els professionals que els havien atès i els va fer un llegat de diners fent-los prometre que els farien servir per ajudar els més desprotegits —els nens i les nenes— davant la sida. Així van crear la Fundación Lucía, implicant en la junta directiva del patronat tots els pediatres de Barcelona i de la seva àrea metropolitana.

La missió de l'entitat és sensibilitzar la població, formar els professionals i atendre els infants afectats pel VIH o la sida. Du a terme programes d'atenció directa a escala nacional, col·labora

amb entitats d'arreu del món i des del 1994 impulsa unes jornades de formació en sida pediàtrica.

Però la joia de la corona de la fundació és la col·lecció de llibres "Els contes de la Lucía". La Pilar s'emociona explicant-me com es va gestar aquesta col·lecció, avalada per persones de la talla del Dr. Boris Cyrulnik, creador del concepte resiliència. Fets amb l'ajut altruista de tots els que hi participen, cada llibre incorpora al darrera una fitxa pedagògica per treballar cada te-

ma. La Lucía està viatjant pel món i ja hi ha una Lucía africana que es diu Dalitz i s'està preparant la versió dels contes en tailandès. Les traduccions en francès, anglès i alemany estan penjades a la web de l'entitat.

Els contes de la Lucía a

La família

Llibre 1 de la col·lecció "Els contes de la Lucía a"

La nostra família és com qualsevol família. Ens passen coses bones que ens fan feliços, coses que ens preocupen, i coses que ens fan posar tristos. Quina diferència hi ha amb les altres famílies? Doncs que nosaltres ens hem de cuidar molt perquè som seropositius. Bé... tots, tots, no. Només el pare, la mare i jo estem infectats del VIH, és a dir, que tenim una infecció del virus de la immunodeficiència humana. Jo he estat una mica malaltona. Però ara ja em trobo molt bé! Voleu que us expliqui què és el VIH? (...)

La infecció per VIH/sida va aparèixer entre nosaltres a principis dels anys vuitanta i aviat va afectar un important nombre de nadons, quasi tots de mares seropositives. Es considera com a afectats de sida pediàtrica tots els casos detectats en menors de tretze anys. El primer fou diagnosticat a Nova York l'any 1982. Al nostre país el primer cas va ser el d'un nen hemofílic, al 1982, que va adquirir la infecció per transfusió d'hemoderivats, i el 1984 va ser diagnosticat el primer

Dibuix de la portada del llibre, il·lustrat per Roser Calafell

cas per transmissió vertical (de mare a fill). Des de llavors el nombre de nous casos de nens, adolescents i joves infectats de VIH no ha deixat d'augmentar, especialment en els països en via de desenvolupament. En el nostre país està també augmentant la transmissió per via sexual, especialment en dones i adolescents, atesa la pràctica encara freqüent de relacions sexuals no segures, sense ús del preservatiu.

Durant la dècada dels vuitanta el nombre d'infants infectats del VIH al Primer Món va anar augmentant fins que es va establir a principis dels anys noranta, tal com va passar amb els adults. Posteriorment, a partir de 1995-96, amb l'aparició dels primers fàrmacs antiretrovirals es va iniciar un descens progressiu de la transmissió vertical fins al moment actual, en què s'estan observant taxes de transmissió mare-fill del 1,5%-1,8% en els casos de gestacions controlades, durant les quals les dones portadores del VIH reben tractament antiretroviral durant la gestació i els nadons durant les primeres setmanes de vida. Les taxes de transmissió vertical són molt superiors si no es fa un bon control de les dones gestants, del part

Fundación Lucía a, Sida Pediàtrica

C. Gomis, 26, entl. B. 08023 Barcelona

Tel.: 93 417 55 87

www.fundacionlucia.org

Continua a la pàgina següent

Els contes de la

Ve de la pàgina anterior

i/o de la lactància: 18-25%. Recordem que el VIH es pot transmetre de mare a fill durant la gestació, el part o a través de la llet materna.

Espanya ha estat el país europeu amb més infants diagnosticats de sida pediàtrica, amb l'excepció de Romania, on es va produir una alta taxa de casos per transmissió nosocomial (en els orfenats i els hospitals per transfusió de sang contaminada). Actualment, gràcies als fàrmacs i a un millor control de les gestants, aquesta tendència ha revertit, encara que segueix sent necessari no reduir ni estratègies ni esforços en aquest camp.

La infecció del VIH en l'edat pediàtrica té pitjor pronòstic que en els adults; sense tractament una quarta part dels infants infectats compleixen criteris de sida (estadi final de la infecció per VIH) abans dels dotze mesos i no sobreviuen més enllà dels tres anys d'edat. El diagnòstic precoç de la infecció per VIH i la introducció dels fàrmacs antiretrovirals ha canviat la història natural de la infecció.

En algunes regions del nostre planeta la infecció per VIH està posant els infants en una situació d'altíssim risc biopsicosocial. En els països desenvolupats la situació dels menors infectats del VIH ha experimentat canvis substancials si ho comparem amb la d'altres països o amb els inicis de la pandèmia. Avui i aquí, tot i que no disposem encara d'un tractament que eradiqui el VIH definitivament, podem esperar objectivament que, amb un seguiment clínic estret, unes cures adequades i un acompanyament estricte de la medicació, molts pacients gaudiran d'una bona qualitat de vida a llarg termini i de la possibilitat de disfrutar d'un bon estat físic, amb llarga supervivència i, per tant, de bones perspectives de futur.

■ L'experiència peruana

ASIDEPERÚ, Asociación Antisida del Perú

Ana Vica en Ferreñe, en la costa del Perú. Sus resultados de Elisa han conmovido todo su pueblo, menos ella. Habían violado su derecho a la confidencialidad, pero esta madre cunco se propuso luchar por las personas que viven con VIH SIDA. Ahora es una activista reconocida por su comunidad.

Viure amb VIH/sida en un poble perdut a l'interior del Perú no és gens fàcil. El cas de la Katty, una nena de nou anys, ho il·lustra. La seva mare va morir quan la Katty tenia cinc anys. S'està amb l'àvia, que és analfabeta, no té assegurança social i viu de la caritat pública i de feines esporàdiques. El pare és viu però és drogodependent, i mai no ha tingut cap contacte amb la seva filla. La Katty rep tractament des de petita en un hospital de l'estat a la capital. És ella mateixa qui es dosifica el medicament i se'l pren correctament. Tot i haver patit exclusió per part dels veïns, ha après a sortir-se'n i no abaixa pas el cap. Segueix batallant per la seva vida i la seva educació. I l'àvia li fa costat.

ASIDEPERÚ, Asociación Antisida del Perú, és una de les entitats del país que s'ocupen d'infants com la Katty. L'entitat treballa al departament de Lambayeque, a la costa nord del país. Atén unes dues-centes persones i procura que els infants afectats rebin tractament antiretroviral. Ho fa a través del Fons Global contra la Si-

da, la Tuberculosi i la Malària, creat l'any 2001 per l'ONU. ASIDEPERÚ porta periòdicament un metge infectòleg a la regió, que passa visita, ensenya als infants a alimentar-se correctament i a mantenir la higiene, i els dona suport social, sobretot en dates assenyalades com Nadal. També és present a l'hospital Daniel Carrión del Callao, on hi ha nens i nenes que, a més d'estar infectats del VIH, pateixen desnutrició.

A tot el Perú hi ha uns cinc-cents nens i nenes que reben tractament antiretroviral, però no hi ha un bon recompte epidemiològic per saber quants infants realment estan afectats.

Segons Dora Fernández, presidenta d'ASIDEPERÚ, el problema més important dels infants portadors del VIH que viuen a l'interior del país és la pobresa extrema i la dispersió dels casos, que els impedeix rebre un tractament adequat contra el VIH i les malalties oportunistes que pateixen. Això fa que la majoria no arriba a l'any de vida.

L'altre gran problema és la discriminació. La por a ser descobertes fa que moltes mares amagui la seva situació i la dels seus infants seropositius. Hi ha una manca flagrant d'informació i cap pla institucional de sensibilització de la població sobre aquest tema.

La Katty té els mateixos somnis que la Lucía de Catalunya, però té moltíssimes menys oportunitats i més dificultats per assolir-los. ASIDEPERÚ lluita perquè un dia els pugui complir.

Nicaragua

Una oportunitat desaproveitada

Nicaragua és el segon país més pobre de Centre Amèrica. Va tenir l'oportunitat d'aturar la pandèmia a finals dels noranta posant en marxa una de les lleis més progressistes sobre prevenció i atenció del VIH/sida. L'any 2001, però, totes les esperances es van esvaïr i una successió de governs corruptes ha dificultat dur a terme cap actuació. Ara la seva situació és gairebé equiparable a la dels països africans. Només la societat civil organitzada, com la que representa l'associació INHIJAMBIA, fa front a una realitat que supera tots els qualificatius. A la carta de Mirna Sanchez, directora de INHIJAMBIA, a companys d'entitats cooperants, només s'hi pot afegir un pensament de solidaritat.

Compañeros, tengo que contarles algo que todavía a me tiene impresionada. Estamos llevando a cabo el proyecto preventivo del VIH/sida. Comenzamos a cumplir el objetivo del proyecto: capacitar a los inhalantes. En cada capacitación participan 20 muchachos/as durante cuatro viernes. Si no faltan ningún viernes obtienen un diploma. Todo iba bien hasta que una muchachita, Azucena, comenzó a vomitar, llorar, se desmayó y no lográbamos que volviera en sí. Decidimos llevarla al hospital de Ciudad Sandino. Al levantarla para ponerla en la camioneta vimos que estaba sangrando. Uno de los líderes del foco me llamo aparte y me dijo: "Mamita, anoche le cayeron unos majes..." (la habí an violado varios). En el hospital no la querían tocar, la doctora ni nos miró. Fuimos al hospital Lenín Fonseca, le pusieron suero y nos dijeron que la llevaríamos al hospital Bertha Calderón. Estuvimos más de cinco horas esperando. Mi hija se presentó como la doctora de la asociación, la dejaron entrar. Azucena estaba en la recepción sentada. Cuando me miró se puso a llorar, la abracé y me senté con ella. Estamos intentando que llegue todos los días, acepte vivir en uno de los hogares grupales. Pero ayer fui a Xilola, ella está en el grupo, pero se refugió en la droga con más fuerza y no quiere ingresar al proyecto.

INHIJAMBIA Apartado 51. Telcor Central Managua. Nicaragua

Sessió de formació a l'entitat INHIJAMBIA

roda...món

4

ACTUEM! 2008-2009

Dues alumnes de l'Institut Badia del Vallès que van participar l'any passat a Actuem!

El projecte de la Fundació La Roda de lluita contra l'exclusió a través del teatre social, **Actuem!**, torna a posar-se en marxa a sis poblacions de la província de Barcelona amb el patrocini de la **Diputació de Barcelona**.

Des de finals de setembre de 2008 i fins al març de 2009, **Actuem!** serà present a Arenys de Munt, Sant Just Desvern, Roquetes de Sant Pere de Ribes, Badia del Vallès, Manresa i Navarres, a raó de deu sessions de dues hore setmanals a cada lloc.

La majoria dels grups de joves que hi participen són usuaris del centre obert de cada població, llevat del grup d'Arenys de Munt, on el projecte es desenvolupa a l'Institut Domènec Parramon amb un grup de joves que està a punt d'incorporar-se al mercat laboral.

La falta de motivació, la baixa autoestima, la dificultat d'assolir responsabilitats i compromisos i els problemes d'integració són alguns dels temes que es tractaran durant el projecte amb les tècniques pròpies del teatre social, aplicades per l'equip de professionals d'Impacta Teatre.

4

LA RODA PARTICIPA AL PRIMER CONGRÉS DE L'ASSOCIACIONISME CULTURAL CATALÀ

El 4 d'octubre passat La Roda va presentar dues comunicacions en el marc del Primer Congrés de l'Associacionisme Cultural Català a la Biblioteca Bonnemaison de Barcelona, seu de la cloenda de la trobada. En primer lloc, Lluïsa

Celades, directora de la Fundació La Roda, va fer una introducció per explicar els inicis de l'entitat. Tot seguit Eli Enri, monitora de l'Esplai Guspira de Martorell, va parlar de la seva experiència de la Tamborinada com a monitora que ja fa deu anys que hi col·labora, i finalment Anna Corbella, RR.PP. de La Roda, va exposar l'experiència del projecte de teatre social **Actuem!**. A l'hora de les preguntes, l'entitat Projecte Infància del Raval, que forma part de la Roda des de fa molts anys, va voler donar les gràcies a la fundació per la feina que fa. Lluïsa Celades va cloure la intervenció de La Roda assegurant que sense les entitats La Roda no existiria.

4

TALLERS PER FOMENTAR LA INTERCULTURALITAT

La Fundació La Roda col·labora en el Catàleg d'Activitats de Convivència i Ciutadania impulsat per la Diputació. El catàleg pretén ser un instrument a l'abast dels ajuntaments amb la finalitat de promoure activitats útils que potenciïn el diàleg i el coneixement entre persones de cultures diverses que habiten en un mateix territori.

El proper dia 20 de novembre La Roda serà present en un centre cívic de Vic amb un taller d'instruments musicals per fomentar la interculturalitat mitjançant la música.

4

TALLERS DE SENSIBILITZACIÓ MEDIAMBIENTAL

A petició del Museu AGBAR de les Aigües, La Roda va organitzar durant dos mesos al càmping de Gavà d'Aigües de Barcelona tallers i jocs de sensibilització mediambiental relacionats amb l'aigua. Cada dissabte durant juliol i agost grups de nens i nenes han pres consciència tot participant en activitats lúdiques originals i divertides de la importància de l'aigua en la seva vida.

i en dos segons...

- Amb motiu del Festival de Pallassos de Cornellà de Llobregat, **Pep Callau** i els Pepsicolen actuaran el 30 de novembre al **Museu AGBAR de les Aigües**, que està situat en aquesta mateixa població, en un projecte elaborat per la Roda per a aquesta institució.

- La programació de Nadal per als centres d'**El Corte Inglés** ja és a punt. La podeu consultar a la web de l'entitat.

- L'empresa de moda **Mango** ha fet una donació de roba a La Roda a través de l'Associació Cívica La Nau, una entitat que lluita contra l'exclusió social. També a través d'aquesta entitat es distribuirà properament a les entitats de la Fundació La Roda i cases d'acollides que hi estiguin interessades mantes, llençols i tovalloles cedides a La Roda per l'**Hotel Tryp Apolo** de Barcelona.

Per a més informació:

Tel.: 93 414 72 01. www.fundaciolaroda.net

racó de les entitats de la roda

■ Grupo Unión, Sant Adrià de Besòs

Nou curs, noves perspectives

El nou local del Grupo Unión, llargament esperat...

Un setembre diferent... Arribem tots i totes després de les vacances amb la certesa que aquest nou curs serà diferent: l'associació Grupo Unión, amb més de trenta anys d'experiència i treball al barri de la Mina de Sant Adrià de Besòs, canvia de seu. A banda de tot el rebombori que això suposa des del punt de vista organitzatiu, les emocions també hi tenen un paper, ja que deixem els locals que han estat el nostre espai de trobada durant tots aquests anys, i també un símbol de la nostra identitat.

Aquest canvi de locals s'emmarca en el gran procés de transformació del barri; en aquest cas es tracta d'una transformació estructural que nosaltres hem d'omplir de contingut, i esperem comptar amb la Fundació La Roda per continuar en el camí de la transformació i l'en-

fortiment del teixit social, que és tan important en els barris.

En aquesta nova ubicació tenim la possibilitat de fer l'activitat d'Animació al Carrer, a la qual col·labora La Roda, en una plaça més àmplia i un espai més central del barri, des del qual creiem que podrem arribar a més veïns i veïnes.

És, per tant, un curs de canvi, en què es plantegen nous reptes. Haurem de ser creatius per continuar treballant per la transformació social del barri i la construcció d'espais de creixement per infants, adolescents i joves en aquesta nova etapa.

Mans unides en un taller de joguines programat per La Roda als carrers de la Mina.

Grupo Unión

C. Mar, 2-5. Sant Adrià de Besòs 08930 Tel.: 93 359 82 00

Nous cursos de la Fundació ARSIS

La Fundació ARSIS ha preparat diferents activitats formatives que vol oferir a joves, immigrants i totes les persones interessades a millorar la seva cultura i a ampliar les oportunitats per trobar feina:

- 🔗 Cursos d'informàtica bàsica i Internet
- 🔗 Curs de cuina bàsica i hostaleria, amb classes pràctiques i la col·laboració d'establiments hotelers
- 🔗 Curs de tècnic de transport sanitari, en conveni amb Ambulàncies La Pau
- 🔗 Cursos on line de captació de fons, lideratge i gestió d'organitzacions

També ofereix on line el taller laboral "Vaig a trobar feina", que en versió presencial sempre ha gaudit de molt èxit i acceptació.

Més informació a:

Fundació ARSIS

Tel.: 902 888 607

arsis@arsis.org.

www.arsis.org

Vint anys d'esplai a Vilanova

Durant el curs escolar 2008-2009, el **Centre d'Esplai Drac Màgic** de Vilanova i la Geltrú celebrarà el seu vintè aniversari com a entitat de lleure infantil i juvenil.

L'associació, constituïda el 1989 com un espai de lleure per als nens i nenes del barri de Sant Joan de Vilanova, ha crescut molt en els últims deu anys, i actualment en formen part unes noranta famílies amb 120 infants i joves i 25 monitors i monitores. Ha esdevingut una entitat de

referència dins la ciutat, organitzant activitats d'esplai els dissabtes i els caps de setmana, colònies d'estiu, sortides, i contribuint activament a la vida lúdica del barri, de la ciutat i de les comarques penedesenques.

Volem celebrar el nostre vintè aniversari amb tots els amics i infants de Vilanova, els companys de la resta d'esplais de la ciutat i del sector Penedès-Garraf, i molt especialment amb totes les famílies que han format part de l'esplai durant els seus vint anys, i amb els amics de les entitats de lleure i cultura que en tot aquest temps ens han ajudat i donat suport, ja sigui des de les entitats i federacions superiors com des de les entitats de base que, com nosaltres, amb els seus esforços contribueixen al fet que el món de l'educació en el lleure i el voluntariat tinguin el reconeixement que es mereixen al nostre país.

Us convidem a venir a Vilanova i la Geltrú per celebrar aquest aniversari tan especial amb nosaltres i a gaudir del reguitzell d'activitats que estem preparant, que segur que us agradaran. Us hi esperem!

Equip de monitors del CE Drac Màgic

Centre d'Esplai Drac Màgic

Centre Cí vic Sant Joan. C. Jardins F. Macià, s/n - 93 815 80 42
www.dracmagic.org

racó de les entitats de la roda

■ Associació de Veïns de Sant Antoni, Barcelona

Quaranta anys fent barri

Jordi Font

L'Associació de Veïns de Sant Antoni celebra el seu quarantè aniversari. Una dilatada trajectòria, plena de lluites i consecucions, que ha marcat un dels barris més singulars de l'Eixample barceloní.

El barri

El nom prové de l'església que hi havia al portal del Raval de la muralla de Barcelona, des d'on sortia el camí de Fraga, un dels més transitats de la ciutat. Actualment el barri té una extensió de 77 ha i està situat entre la Gran Via de les Corts Catalanes, la ronda Sant Antoni, la ronda de Sant Pau, la pl. d'Espanya i l'av. del Paral·lel. A les acaballes de l'any 1968, quan es va fundar la nostra associació de veïns, Sant Antoni vivia un constant procés de degradació i de despersonalització. Patia una greu mancança d'equipaments socials. Tan sols tenia dues placetes per a més de quaranta mil habitants, no hi havia cap escola pública de qualitat, no tenia cap servei social a l'abast de la gent, ni cap equipament d'utilitat veïnal. Aquest ventall de deficiències provocava un procés d'envelliment que afectava

de ple la vida econòmica i comercial del barri. Alhora, Sant Antoni vivia una desmesurada febre de construcció d'edificis d'habitatges, i d'altra banda, estava afectat per les obres del metro, un tema recurrent en la història moderna del barri: a principis del segle xx, les obres de la Línia I; als setanta, la Línia III; als vuitanta, la Línia II, i ara, en la primera dècada del segle xxi, l'ampliació de la Línia II. Finalment, el 1968, el barri va patir una de les actuacions empresarials més conflictives: FOCSA va instal·lar al carrer Borrell el seu centre de treball d'escombriaires, que va crear des del principi conflictes amb els veïns i veïnes del carrer i rodalies.

Deficiències, campanyes, mobilitzacions i recuperacions

El naixement de l'entitat va ser, doncs, des del principi justificat, i l'associació es va mostrar de seguida molt activa. Recordem que era l'època franquista, i va haver de viure de molt a prop moltes situacions difícils, injustes, i algunes fins i tot doloroses.

L'any 1974, en plena especulació de terrenys i edificacions, es va viure l'ensorrament de l'edifici del carrer Tamarit, 161. Un any després, es perdia un gran solar, al carrer de Calàbria, qualificat com a zona verda, que va comportar moltes protestes veïnals, però on es va acabar construint l'edifici central de l'ONCE a Catalunya.

Arran d'aquests fets, van venir les campanyes i les mobilitzacions per salvar la casa de la Gran Via anomenada La Lactància, la Casa Golferichs, i per recuperar Cotxeres Borrell. També per aconseguir una escola pública, una guarderia, una escola bressol, un institut i un centre de formació professional, en un barri que tenia tan sols escoles privades i una sola Escuela Nacional. Amb l'arribada de la democràcia i del nou consistori municipal a Barcelona, es va creure que moltes de les reivindicacions serien ateses ben aviat, però la realitat va ser molt diferent. Les "solucions" sovint van trigar molt a arribar. "Salvar" la Casa Golferichs o Cotxeres Borrell va ser una feina àrdua i llarga, amb manifestacions, tancades de veïns i veïnes, exposicions, revetlles i reunions amb totes les administracions.

Als anys vuitanta, l'Associació reafirma el seu caràcter d'entitat veïnal i coordina des del 1983 la Festa Major. En la dècada dels noranta, l'Associació entra en la seva maduresa com a enti-

UNA NOVEL·LA JUVENIL AMB VALORS

Si treballeu amb joves i voleu fomentar el gust per la lectura a través d'una història amena, plena d'aventures i de valors humans, us convidem a conèixer *Estirpe Salvaje*, una novel·la escrita per **Montse de Paz**, membre de l'entitat badalonina ARSIS, que forma part de la Fundació La Roda. Està publicada per Espasa-Calpe i ha sortit al carrer el 7 d'octubre passat. La trobareu a totes les llibreries més importants i, per descomptat, a la FNAC, la Casa del Llibre i El Corte Inglés. És possible que l'any que ve se'n faci una versió en català. Es tracta d'una història de supervivència, valor i heroisme, amb tots els ingredients propis de les antigues llegendes i els relats èpics. S'hi troben valors com l'amistat, la lleialtat, el coratge i també temes candents, com la lluita de la dona per conservar la seva dignitat i fer-se un lloc en un món difícil i ple de perills.

tat —25 anys—, i s'enfronta a un canvi molt important: l'ampliació dels locals, que va implicar una gran despesa econòmica, que es va poder assumir gràcies a la bona voluntat de la junta i l'ajut econòmic de moltes persones. Cal fer esment de l'esforç de Joan B. Isart amb el seu "mural de rajoles a 5.000 ptes", i de Jordi Planel·la, gràcies a la bona gestió del qual l'associació va poder arribar al 2000 amb tots els deutes pagats. Des del punt de vista de les seves activitats, l'objectiu de l'entitat és reafirmar el seu paper d'entitat interlocutora veïnal davant l'Administració, però sobretot aconseguir pel barri les Cotxeres Borrell, la gran reforma de l'avinguda Mistral i l'Escola P. Ferran Sunyer.

Ara l'Associació encamina el seu futur amb nous reptes, amb noves necessitats. El barri de Sant Antoni ha canviat molt. Ja no té res a veure amb aquell triangle de carrers de l'any 1968. Ara les seves necessitats passen per paràmetres molt globalitzats —immigració, civisme, neteja dels carrers, turisme, etc.—, als quals l'Associació ha d'estar amatent, proposant solucions i vigilant perquè tot funcioni com cal. Per seguir "fent barri" durant molts més anys.

Associació de Veïns de Sant Antoni

Av. Mistral, 30, bxs. 08015 Barcelona
Tel.: 93 423 93 54

El Congrés ha estat organitzat per l'Ens de Comunicació Associativa per oferir un espai de debat i reflexió al voltant del fet associatiu. Lluís Sáez, Salvador Cardús, Pere Solà, Francesc Cànovas i Gentil Puig han estat els experts encarregats d'elaborar-ne les ponències marc, que van girar entorn de les relacions intergeneracionals, la migració, l'educació i la formació, la comunicació i la llengua a la Catalunya Nord.

Entre les conclusions dels debats que es van dur a terme durant la trobada destaca "la necessitat de posar al dia els organismes que s'ocupen de la cultura popular, donat que han passat dècades des que van ser creats i el món de les associacions ha evolucionat amb la mateixa inèrcia i constants canvis que el conjunt de la societat".

Un altre repte que s'extreu d'aquest procés congressual "és el de centrar-nos en el futur per il·lusionar els joves en els projectes solidaris de les associacions, al mateix temps que es faciliti la incorporació social dels nous immigrants com ja va succeir en altres onades migratòries rebudes en el passat".

Així mateix, "es va demanar que s'arribi als centres d'educació, perquè les noves generacions coneguin com han estat d'importants les associacions per construir la comunitat convivencial que és Catalunya, i que s'apliquin les noves tècniques de comunicació perquè la feina que es fa en el si de les associacions arribi a la gent". Pel que fa a la llengua, es va reivindicar l'ús social del català com a eina de cohesió social.

■ Primer Congrés de l'Associacionisme Cultural Català

"Un abans i un després per al moviment associatiu"

Assumpta Torrent

L'objectiu del Primer Congrés de l'Associacionisme Cultural Català, que es va celebrar a Barcelona el passat 4 d'octubre, es va complir amb escreix. La trobada va ser un èxit organitzatiu i de públic que va aglutinar i enfortir davant l'opinió pública el dinamisme de la cultura popular i l'associacionisme de base en totes les seves expressions.

Aquest Congrés és el primer que ha estat convocat per les mateixes federacions, que representen els centenars d'ateneus escampats per Catalunya, els més d'un miler de corals i orfeons, els set centenars de grups de teatre... i les milers de persones que participen en les activitats de l'associacionisme cultural. Concretament, 3.500 entitats i centres culturals, que reuneixen 400.000 associats amb més de 10.000 activistes.

El president de la Generalitat de Catalunya, José Montilla, va presidir la inauguració de les sessions presencials del Congrés a l'Espai Francesca Bonnemaison. També hi van participar José Manuel González Labrador, diputat de Cultura de la Diputació de Barcelona, i Antoni Carné, president de l'Ens de Comunicació Associativa.

El president de la Generalitat va assenyalar que el Congrés representa "un abans i un després pel moviment associatiu", que "tothom reconeix les arrels fortes que han convertit el Congrés en un procés participatiu" i que l'Ens de Comunicació ha aconseguit "prestigiar la cultura popular i que esdevingui una excel·lent eina de relació entre els pobles".

"La veritable cultura de masses és la popular", va continuar explicant, "perquè és fruit d'una implicació directa i lliure, i el nostre teixit social li deu molt". Finalment, José Montilla va afegir que "el Govern de la Generalitat i el seu president seran al seu costat i espero poder comptar amb el seu suport".

Al migdia es van presentar les conclusions i el conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, Joan-Manuel Tresserras, va presidir la cloenda. El conseller va assenyalar que necessitem "una nova cultura nacional popular perquè afecta gent nova i cultures noves". En resposta a les demandes pressupostàries de les associacions, Tresserras va declarar que les considera "un cop de mà". "Tenen raó en les seves reivindicacions, i si no fem més és perquè no podem".

"Necessitem una nova cultura nacional, perquè afecta gent nova i cultures noves"

El Congrés de l'Associacionisme Cultural es va cloure amb un acte festiu, a la tarda del dissabte, que va omplir la plaça de la Catedral de Barcelona de gom a gom. Ja al vespre, el grup La Carrau va oferir el concert final.

Cal assenyalar que el passat 2 d'octubre l'alcalde de Barcelona, Jordi Hereu, va rebre tots els presidents de les federacions que organitzaven el Congrés, al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona. També hi van assistir el coordinador de l'Àrea de Cultura de la Diputació de Barcelona, Avel·lí Serrano, el president de CiU, Artur Mas, i diputats i diputades del Parlament de Catalunya.

Assumpta Torrent és periodista i llicenciada en Filosofia i Lletres. És membre de l'Ens de Comunicació Associativa

■ Observatori Europeu de la Televisió Infantil

La infància i la televisió

Gualbert Vargas Gómez

L'educació com a mediadora

Les línies següents tracten de la relació de la televisió i la infància i posen l'èmfasi en la necessitat d'utilitzar l'educació com a mediadora entre el món que els infants reben a través de les pantalles i les seves vivències, emocions, sentiments i relacions amb les persones més properes.

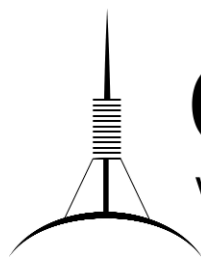
Dotze anys des de l'Observatori Europeu de la Televisió Infantil (OETI) treballant per uns continguts educatius, formatius i entretinguts en els diferents mitjans audiovisuals, donen perspectiva per reflexionar sobre la situació actual de la infància i la televisió. Des d'aquest organisme analitzem què es produeix, qui ho rep, quines són les regulacions legals i quin paper ha de fer l'educació amb relació a la televisió, metàfora de les múltiples pantalles que ens envolten.

Actualment a Catalunya la producció televisiva adreçada a la infància és més aviat escassa. Si bé és veritat que hi ha més projectes que a la resta de l'Estat espanyol, tampoc és del tot cert que estiguem vivint una bona època.

“Cal millorar i treballar per fer salts qualitius en què les experiències puntuals passin a marcar tendència i puguem parlar de televisió infantil de qualitat”

Cal millorar i treballar per fer salts qualitius en què les experiències puntuals passin a marcar tendència i puguem parlar de televisió infantil de qualitat. Fent un breu repàs al que es produeix des de Catalunya, destaquem els programes del K3, canal infantil de Televisió de Catalunya, i alguns programes de televisions locals i comarcals aplegades per la Xarxa de Televisions Locals (XTVL) i pel Consorci Local i Comarcal de Comunicació. També podem trobar a través de la Televisió Digital Terrestre (TDT) i d'algunes plataformes privades de pagament programes o canals temàtics infantils.

A escala europea la situació és similar, és a

OETI
www.oeti.org

dir, tant des de les televisions públiques com des de les privades i els canals per satèl·lit es poden arribar a tenir diferents tipus de programacions infantils. Val la pena destacar productes de referència com BBC/Children, l'espai de la televisió pública anglesa dedicat a la infància que s'emet des de la dècada dels anys setanta del segle xx, o Gt Ragazzi, l'espai de la televisió pública italiana, RAI, per als més menuts. Aquest espai, com també fa el K3, combinen les emissions a través de la televisió amb multiplataformes web, en les quals els nens i nenes poden interaccionar amb d'altres usuaris, crear grups de relació, vincles afectius i proposar projectes en comú.

Els nois i noies cada cop demanen més interacció i possibilitat de participació amb allò que veuen i escolten, i aquesta exigència fa que els encarregats de produir cerquin noves vies de contacte amb les persones que estan a l'altra banda de la pantalla.

Aquestes pantalles que ens envolten van plenes d'informació, amb continguts de tot tipus i valors de tota mena. En l'àmbit regulador existeix a Catalunya la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya, que, entre d'altres aspectes, atorga al Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) la potestat reguladora i sancionadora sobre els continguts televisius. A escala estatal no hi ha un òrgan similar, tot i que, en d'altres comunitats autònomes de l'Estat espanyol o en altres països com Anglaterra, França, la Re-

pública Txeca o els Estats Units hi ha des de fa anys consells de l'audiovisual. Des del 1989, a Europa existeix la directiva “Televisió sense fronteres”, que actualment està en procés de revisió, i que és d'obligada incorporació a les legislacions de tots els estat membres de la Unió. Un dels seus objectius és preservar la protecció dels menors. Amb aquesta norma legal trobem altre cop que televisió i infància estan en relació, i com a curiositat, no està de més saber que el Dia Mundial de la Infància i el Dia Mundial de la Televisió són respectivament el 20 i el 21 de novembre.

Veient la situació del nostre entorn mediàtic i tecnològic el repte consisteix a assolir que aquestes pantalles siguin pantalles del coneixement. L'alfabetització mediàtica, altrament dita pedagogia de la comunicació, ens permet analitzar, desxifrar i crear amb aquests nous instruments electrònics. Es tracta d'una alfabetització, parafrasejant Paulo Freire, que no només explica i mostra la funció instrumental dels elements electrònics que ens envolten sinó que busca una capacitat d'enfrontament amb l'entorn, de crítica, de crítica per construir-se com a persona i com a societat.

Aquesta educació que fa de mediadora entre les persones i el món, que exposa les regles del joc, que mostra els elements dominants, que incorpora els nous llenguatges audiovisuals, dins i fora de l'aula escolar, és la que hem de plantejar per assolir una pedagogia comunicativa, que permeti a les persones conèixer allò que miren.

Des de l'OETI obrim espais de relació i debat entorn d'aquests aspectes cada novembre des de fa dotze anys, i enguany parlem de ciutadania comunicativa, aquella que vol assolir els reptes de la societat mediàtica en què vivim i enfrontar-s'hi a través de l'educació, la formació i l'entreteniment.

Gualbert Vargas i Gómez és assessor pedagògic de l'Observatori Europeu de la Televisió Infantil

■ Formació

Fem ràdio!

Teleduca

Teleduca ha desenvolupat al Centre Obert de Sant Andreu de la Barca una experiència pilot amb la ràdio com a protagonista. Un grup d'adolescents s'ha endinsat en aquest mitjà en un projecte que ha plantejat la ràdio com a eina d'autodescobriment i de creació.

Teleduca, Educació i Comunicació va realitzar durant el curs 2007-2008 una experiència pilot en el nou centre obert de Sant Andreu de la Barca.

El projecte, que va tenir el suport dels Serveis Socials del municipi, va consistir en un taller de creació radiofònica en què van participar des de l'octubre de 2007 fins a l'abril de 2008 sis usuàries del centre amb edats compreses entre els 12 i els 14 anys. Aquest grup de noies va treballar d'una manera activa i creativa en la construcció i la realització d'un programa radiofònic.

El procés va ser conduït per una educadora de Teleduca i l'educadora social del centre obert. Per incentivar el treball col·laboratiu, Teleduca va oferir a l'educadora del centre una formació orientativa per facilitar-li la feina i dotar-la de més autonomia en el desenvolupament de les sessions. Al mateix moment es va fer en el mateix centre un taller d'audiovisuals amb un grup de participants diferent, que, possiblement, tindrà continuïtat al llarg del curs 2008-2009.

El taller de ràdio va permetre que les participants fessin una primera aproximació al món de la ràdio, des de la primera idea fins a la gravació i l'edició final. Es va treballar l'expressivitat de la veu i la llengua, tot descobrint i explotant potencialitats, i es va cercar la projecció d'aquestes noies vers el coneixement del seu municipi d'una manera diferent. A través de temes que les motivaven

van portar a la pràctica, d'una manera creativa, gèneres com l'entrevista o el dramàtic radiofònic, fent alguna incursió en l'àudio digital i aprenent a editar talls de veu. En les entrevistes, per exemple, les joves es van posar en contacte amb els veïns i les veïnes del seu poble i van realitzar un petit dramàtic basat en uns fets històrics del municipi. Per acabar d'arrodonir-ho van crear les seves pròpies falques promocionals i van escollir les músiques per a la sintonia.

La Mireia, la Tamara, la Mariam, l'Anaïs, la Majda i l'Ariadna, totes residents a Sant Andreu de la Barca i d'origens diversos, van decidir que el seu programa, que duu el títol de "Móntate en Sabarka", (Sabarka és el nom del nou centre obert), seria bilingüe (català i castellà) i tindria una durada de 30 minuts. L'espai radiofònic es va gravar en semidirecte i per agilitzar l'enregistrament es van gravar algunes de les entrevistes uns dies abans de la data assenyalada per anar a l'estudi de Ràdio de Sant Andreu de la Barca. D'aquesta manera les noies van poder tenir un contacte previ amb el mitjà abans d'arribar a l'estudi per fer la gravació definitiva del programa de ràdio.

Fomentar el treball en equip, el consens i la discussió van ser també aspectes claus en el desenvolupament de l'experiència, així com l'autorepresentació (sobretot a través dels diferents registres de la veu i dels temes que les noies van escollir), el treball en valors (aproximació i respecte vers l'altre) i el coneixement de l'entorn (explorar el municipi i acostar-se a la gent a través d'entrevistes, apropant-se a determinades realitats a les quals potser mai no s'haurien acostat...).

En finalitzar l'experiència les noies van expressar les seves opinions i totes havien arribat a la mateixa conclusió: en el procés havien après moltes coses i havien pogut experimentar la dificultat i la dedicació que comporta fer de periodista, una feina que, com diuen, podria ser la seva futura professió. Si bé la sensació inicial va ser d'avorriment i de dificultat, en finalitzar el taller, en canvi, van entendre que, fent les coses pas a pas, s'aconseguia un molt bon resultat i que la ràdio, en contra de les opinions de les seves amigues, pot ser molt divertida i enriquidora.

i també...

AL-VI Ràdio

L'antena més jove de la Seu d'Urgell

Els tallers de ràdio del CEIP Mn. Albert Vives de la Seu d'Urgell han estat premiats pel Departament d'Educació.

El CEIP Mn. Albert Vives de la Seu d'Urgell es defineix com una escola activa, il·lusionada, arrelada a la terra i amb ganes constants d'experimentar. D'aquest delit per conèixer i aprendre noves tècniques ve la iniciativa d'organitzar tallers de fotografia, cinema, i vídeo. I també de ràdio, que han donat pas a la creació d'AL-VI Ràdio.

El Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya va premiar l'any passat la tasca feta en aquests tallers amb un kit de ràdio professional, que ha permès millorar l'itinerari pel qual passa tota la mainada de 1er a 6è, i aquest any li ha lliurat el premi de la mostra 2008. En aquests moments als tallers hi participen 75 alumnes que tenen entre 11 i 12 anys. Durant el curs 2008-2009 faran set sessions de treball educatiu radiofònic.

Mireia Alba, la responsable del projecte de comunicació audiovisual que es du a terme a l'escola, explica que aquests tallers serveixen per treballar de forma transversal la llengua i l'actualitat d'una manera més propera. La programació consta d'un noticiari, música, concursos i un treball sobre barbarismes. Els nens i nenes decideixen quins temes i quin format tindran els programes.

L'emissora és de consum intern, fet que no ha impedit que la seva tasca arribés a orelles de grans professionals —de COM Ràdio i Ràdio 4— que els han anat a escoltar i a entrevistar.

A més, l'experiència els va donar l'oportunitat de conèixer gent nova, des d'artistes com Tete Méndez, que els va cantar una cançó en directe, fins a la gent del barri o els tècnics de l'Ajuntament. Així doncs, i en conjunt, l'opinió i la sensació final del grup va ser molt positiva.

Cal destacar, finalment, el paper que Ràdio de Sant Andreu de la Barca va tenir per facilitar i donar una certa professionalitat al desenvolupament de l'experiència. Amb el seu suport, les noies van poder treballar en equip amb professionals del sector i començar a conèixer i descobrir el món de la ràdio i de la comunicació.

tel educa
educació i comunicació, SCP

C. Nació, 51, local. 08026 Barcelona
www.teleduca.org. Tel.: 93 450 98 26

■ Art i participació comunitària

Plasma, òptiques culturals

L'experimentació artística a Badia del Vallès

El passat mes de juny, en el marc de la festa major de la població, els habitants de Badia del Vallès van gaudir de les intervencions artístiques de Plasma. Òptiques Culturals Urbanes, un projecte experimental en què els protagonistes principals han estat els veïns del municipi.

Badia del Vallès ha sofert canvis en la seva trajectòria de ciutat: és més urbana i diversa, i és aquesta realitat social la que configura una nova imatge de ciutat que l'Ajuntament de Badia del Vallès vol promoure, amb la participació com a element de transformació i cohesió social.

En aquest sentit, Plasma és l'inici d'un projecte que pretén crear un referent cultural al municipi, que aposta clarament amb aquesta iniciativa per una cultura de qualitat. A través d'un llenguatge contemporani, fent ús de l'espai públic de la ciutat i amb la implicació de la ciutadania, Plasma recerca generar òptiques i visions artístiques que alhora puguin suposar un cert impacte extern per al nostre municipi. Plasma vol crear expressió artística al carrer amb la participació directe dels ciutadans i ciutadanes i vol projectar el municipi més enllà de les seves fronteres promovent la cultura de proximitat des d'una òptica àmplia i

“L'objectiu és conquerir per a l'art els espais públics de la ciutat, sempre comptant amb la participació ciutadana”

diversa. El projecte ha rebut el suport de la Diputació de Barcelona a través de la seva Oficina de Difusió Artística, un suport que ha estat clau, no només pel fet de triar Badia com a escenari d'aquest gran espectacle, sinó també per la seva implicació a l'hora de compartir els recursos.

Les propostes artístiques desenvolupades al territori es van visualitzar durant el transcurs de la festa major de Badia i han utilitzat la verticalitat dels edificis per explotar-los culturalment i artísticament amb imaginació. Aquestes propostes han estat dirigides per reconeguts artistes contemporanis. “Badia Plaça”, una intervenció artística dirigida per Santiago Roose, fotògraf i artista visual, i Pilar Soler, especialista en art, ha pretès crear vincles d'i-

dentitat al voltant de la plaça 8 de Març. *14.000 finestres*, un audiovisual protagonitzat per alguns habitants de Badia del Vallès, coordinat per un realitzador audiovisual de prestigi, l'alemany Marten Persie, es va projectar a la façana d'un gran edifici de la mateixa plaça. *Del cel*, un espectacle de dansa vertical de la companyia catalana Deambulants, que ha dissenyat una peça artística específica per al nostre municipi, va integrar la dansa aèria amb la música en directe. “Badia Sonor”, una proposta virtual dirigida per l'artista i arquitecte Pau Faus, s'ha instal·lat en un site web i s'ha plantejat des de l'òptica de crear un mapa sonor de Badia. Un taller de retoc digital, “Badia 2.0”, coordinat directament pel Club de Fotografia de Badia i el servei de Cultura de l'Ajuntament, s'ha proposat transformar l'espai públic de Badia. A través de la manipulació digital de fotografies de Badia, els alumnes del taller han imaginat sorprenents propostes de futur. Les fotografies van ser exposades al mateix espai públic en uns plafons informatius repartits per la ciutat.

Plasma és un projecte que continuarà creixent per complir l'objectiu d'anar conquerint els diferents espais públics de la ciutat des d'una vessant cultural i artística, i sempre comptant amb la participació de la ciutadania, que és i ha de continuar sent la protagonista principal d'aquest projecte que pretén fer de Badia del Vallès un poble innovador on totes les creacions puguin tenir cabuda.

De moment, la següent intervenció artística ha tingut lloc aquest estiu amb la col·locació d'una lona gegant amb la fotografia guanyadora del Concurs Nacional de Fotografia 2008, que organitza des de fa anys el Club de Fotografia del nostre poble. Aquesta fotografia en blanc i negre s'ha penjat d'un edifici, un cop més per aprofitar la verticalitat que caracteritza Badia del Vallès. D'altra banda, el mapa sonor, que es va inaugurar el 14 de juny i es pot consultar al web www.badiafonia.net, encara és accessible a qualsevol ciutadà o ciutadana de Badia del Vallès que hi vulgui participar.

La cultura del Plasma continuarà envaint els diferents espais del municipi amb la complicitat i la participació de la ciutadania i de les entitats del territori que vulguin participar, aconseguint així la cohesió social a través de la participació i generant alhora un referent cultural a Badia.

Teresa Pérez és tècnica de Cultura, Participació Ciutadana i Cooperació de l'Ajuntament de Badia del Vallès

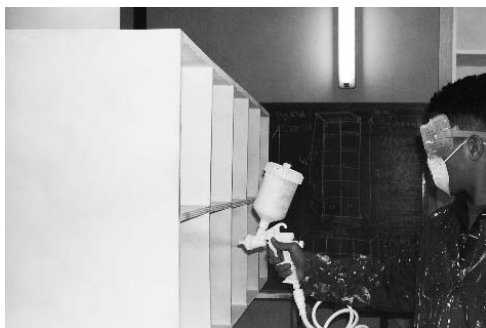
■ Exclusió social

Fundació Comtal

Construeix-te

Un projecte de la Fundació Comtal d'aprenentatge i servei a la comunitat

José, Youssef i Yassin tenen 16, 17 i 18 anys respectivament. Viuen a Ciutat Vella de Barcelona i han participat a un curs de tres mesos, ofert per la Fundació Comtal, de pintura, parquet i pladur. N'estan satisfets. "M'ha agradat molt. Hem après moltes coses, a ser responsables, a respectar els amics, hem après

moltes coses", explica Youssef, que fa un any que és a Barcelona.

Aquest curs s'ha fet en el marc de **Construeix-te**, un projecte d'itinerari prelaboral dirigit a joves d'entre 16 a 20 anys que no treballen ni s'estan formant, i que progressivament fan de la inactivitat el seu projecte de vida. "Són persones que necessiten un acompanyament socioeducatiu per reprendre un procés de recuperació de les habilitats, les actituds i les competències bàsiques que els habiliti per

accedir als recursos existents per a la formació i l'ocupació", diu Maria Torras, coordinadora del programa.

L'objectiu principal de **Construeix-te** és donar a aquests joves una motivació per iniciar una línia de treball que els porti a la seva inserció sociolaboral. Per això reben una formació instrumental en llengua, matemàtiques aplicades, orientació i recerca de feina, i una altra de més pràctica en l'ofici de fusteria i una presa de contacte amb l'electricitat amb l'acompanyament d'un tècnic de rehabilitació/tallerista i un educador. "Amb aquests joves no serveix de res començar a buscar una feina, ja que cal un treball personal previ que doni les bases necessàries a la persona per poder aconseguir l'accés i sostenir exitosament la inserció al món del treball, i reduir així els fracassos prematurs", explica Maria Torras. Per això la formació no implica només els aspectes tècnics, sinó que també vol despertar el valor de l'esforç i del treball, treballar hàbits individuals i de grup, donar eines per a la recerca efectiva de feina, ajudar que els joves es construeixin una bona autoimatge com a treballadors i reconstruir hàbits de treball apresos anteriorment.

El treball de conscienciació i assimilació de la necessitat de construir-se de nou i canviar perspectives també forma part d'aquest itinerari. Per aquest motiu, els responsables del programa pensen que cal incorporar aquests joves en

la presa de decisions sobre les seves pròpies necessitats i els seus interessos amb relació al procés d'inserció. Aquest fet implica que la persona haurà de prendre part en les decisions sobre el seu projecte de vida, alhora que pren consciència sobre la seva realitat més immediata: els joves han de ser autònoms per poder créixer com a persones adultes completes.

I no són només els usuaris del projecte els que es beneficien dels resultats que s'obtenen: els nois desenvolupen les competències que

«En dos anys de vida el projecte ha beneficiat uns 80 joves»

adquireixen mitjançant diferents serveis a la comunitat, com ara la rehabilitació d'espais públics, entitats o equipaments socials que vulguin millorar les seves instal·lacions. Aquestes accions són gratuïtes per a les entitats i les porten a terme directament els nois, sota la supervisió d'un tècnic. D'aquesta manera, s'incideix també en el sentit de responsabilitat i compromís social dels joves.

El programa, que en dos anys de vida ha beneficiat uns 80 joves, està ara mateix en plena fase de recerca d'empreses col·laboradores. Es necessita principalment la implicació de les empreses en patrocini, en aportació d'ofertes de feina i/o en pràctiques laborals i tutoria de joves.

En Youssef ho té clar: "De cara al futur, vull estar treballant, guanyant alguna cosa per a la meua família i per a mi... i res més".

la fundació comtal

La Fundació Comtal treballa des de fa quinze anys al districte de Ciutat Vella de Barcelona per donar suport als infants, adolescents i joves del barri en situació d'exclusió social. Els seus objectius són la formació, l'educació i la inserció. Gestiona el Centre Obert Tria, on ofereix suport educatiu i activitats de lleure, un centre residencial per a vuit infants tutelats de 4 a 16 anys, un punt d'informació laboral i una assessoria jurídica. Du a terme projectes formatius i d'inserció com Construeix-te, però també d'altres, com els de qualificació professional per a joves de 16 a 24 anys que no han superat l'ESO. Finalment disposa d'una Unitat d'Escolarització Compartida, amb quinze places per a joves que per a diferents motius no poden seguir amb regularitat la seva escolarització a l'institut. Un centre molt actiu i arrelat al barri, que es fonamenta en la proximitat, el suport afectiu als infants i joves i la qualitat dels serveis que ofereix.

Fundació Comtal

C. Amadeu Vives, 6. 08003 Barcelona
Tel.: 93 319 98 55 - www.comtal.org

■ Medi ambient

Judith Cobeñ a Guàrdia

El medi ambient en bones mans

En temps de canvi climàtic, sequeres i inundacions intermitents, cal buscar veus expertes. La Societat Catalana d'Educació Ambiental (SCEA) n'és una, amb prop de vint-i-cinc anys d'experiència i molts projectes per sensibilitzar i educar la societat sobre la necessitat de respectar l'entorn natural.

Ariadna Pomar és secretària tècnica de l'entitat. Després d'acabar la carrera de Ciències Ambientals volia treballar en un lloc on pogués creure en el que feia, que tingués una incidència social, un esperit transformador i li plante-

gés reptes. Diu que tot això ho ha trobat a la SCEA.

Ariadna, a qui voleu arribar amb els vostres programes i propostes?

Els nostres socis són professionals de l'educació ambiental o persones interessades en l'educació ambiental, però les nostres accions també van dirigides a la població en general, els infants, les famílies, els tècnics, els joves, etc.

Un dels serveis més destacats de l'entitat és el Servei de Documentació d'Educació Ambiental...

La SCEA i l'Ajuntament de Barcelona van signar un conveni de col·laboració l'any 2000 per a la creació d'un Servei de Documentació d'Educació Ambiental (SDEA) especialitzat en temes de sostenibilitat, educació ambiental i ciutat i amb seu al Centre de Recursos Barcelona Sostenible, al carrer Nil Fabra, 20. Fruit d'aquesta relació es va crear el grup de treball per assessorar el SDEA. Actualment el SDEA el formen aproximadament 3.200 obres amb una àmplia tipologia de formats. Trimestralment s'elaboren uns reculls de recursos sobre diferents temàtiques.

Què és l'Ateneu d'Educació Ambiental?

Actualment l'Ateneu d'Educació Ambiental està aturat, tot i que hi ha una demanda molt forta de formació i ens estem plantejant de cara a l'any que ve, i potser ja a finals d'aquest curs, reprendre aquesta iniciativa o crear-ne una de nova.

Quina imatge de l'entitat us retorna la gent?

Un dels projectes que tirem endavant aquest any és el Pla Estratègic que, entre d'altres coses, ens ha ajudat a entendre quina és la percepció que tenen els socis de la SCEA. Per una banda, se'ns considera com una interlocutora vàlida amb les administracions, ja que així ho demostra el mateix govern i les persones que s'adrecen a nosaltres. També vam

Ariadna Pomar, secretària tècnica de la SCEA

detectar una diferència de percepcions des de dins i des de fora de l'entitat. Potser és pel nom, però des de fora se'ns veu com una entitat tancada, amb persones que n'entenen molt de l'educació ambiental. Amb l'ajuda de les sortides que organitzem amb els socis, aquesta sensació es dilueix i es comprèn que a la SCEA hi ha de tot: des de persones amb càrrecs importants fins a estudiants interessats en l'educació ambiental. Així doncs, només cal apropar-se una mica a l'entitat per sentir-t'hi com a casa!

Què us agradaria destacar de tots els programes i projectes que teniu?

Un dels programes amb més èxit de l'entitat és el Fòrum d'Educació Ambiental. El Fòrum és un procés de reflexió que es va iniciar ara fa deu anys i que celebrem bianualment per seguir renovant l'educació ambiental davant dels nous reptes de la sostenibilitat. Es tracta d'una trobada d'un cap de setmana que reuneix els socis i persones interessades en l'educació ambiental. Aquest any la fem a Llançà del 21 al 23 de novembre, amb l'objectiu de revisar i adequar les línies estratègiques de l'educació ambiental que es van establir en el

Fòrum 2000. El programa inclou una ponència de Susana Calvo, del Ministerio de Medio Ambiente, de Medio Rural y Marino, que explicarà el procés que es va seguir amb el *Llibre Blanc de l'Educació Ambiental*, la presentació d'experiències per veure què hem fet, el debat en grups de treball sobre la vigència dels reptes plantejats en el Fòrum 2000, i també una conferència sobre la sostenibilitat i la gastronomia amb Pep Palau.

Societat Catalana d'Educació Ambiental

C. Aragó 281, 1r, 1a. 08009 Barcelona
Tel.: 93 488 29 79 - www.pangea.org/scea

més...

Per jugar pels camins de l'aigua dolça

Arran del Fòrum de les Cultures l'any 2004 un grup de treball de la SCEA es va comprometre a crear i dissenyar un joc sobre l'aigua. "Els camins de l'aigua dolça" n'és el resultat, un joc de gran format per a petits i grans, que ha rebut el suport del Departament d'Habitatge i Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya.

El joc pretén situar cada usuari com a protagonista i part integrant del cicle de l'aigua i dimensionar l'aigua dolça com un recurs limitat i repartit a tot el món d'una manera desigual. També proporciona elements per identificar-ne les principals problemàtiques i proposar possibles solucions relacionades amb la gestió, l'ús i el consum d'aquest recurs.

Lligat a aquest joc i a la preocupació per educar per una nova cultura de l'aigua la SCEA també ha creat la "Maleta de l'aigua". La proposta consisteix a oferir a nens i nenes (d'entre 1 i 14 anys), al professorat (educació infantil i primària, i 1er cicle d'ESO) i a educadors/res de lleure un recull exhaustiu i actualitzat de recursos relacionats amb l'aigua.

"Els camins de l'aigua dolça"
Idea i disseny: Isabel Alves, Ferran Casadó,
Gerard Guix i Ana Prieto

■ **Associació La Formiga**

8 anys treballant *per la* convivència

Judith Cobeñ a i Guàrdia

Fent honor al nom que es va donar l'any 2000, l'associació La Formiga ha anat avançant i fent del formiguer intercultural de Barcelona capital i les ciutats dels voltants un espai on trobar recursos pedagògics i activitats adreçats a tothom que viu aquí o hi arriba per instal·lar-s'hi, i reflexionar plegats sobre cap a on anem, amb qui i com hi volem anar.

Per a la revista CARRER, l'associació La Formiga és una vella coneguda, però com que la seva activitat no para i l'entitat ha anat creixent, volíem tornar-hi perquè ens expliquessin què fan de nou i com han anat progressant els antics projectes: quins han caigut de la graella, quins segueixen enfortint-se tot consolidant alhora el teixit social dels llocs on incideixen, i quins s'estan coent al forn de les idees dels membres de l'entitat.

El 9 de setembre, dos dies abans de gaudir de la Diada Nacional de Catalunya, he quedat amb la Roser Ibañez, tècnica de projectes de La Formiga, al local del carrer Elcano, 74, baixos, al barri del Poble Sec, a Barcelona, molt a prop del metro de la Línia 3. Mentre espero uns minuts que la Roser baixi de l'oficina del primer pis, truca a la porta una dona que, per la fesomia, el vestit i l'accent, sembla pakistanesa. Va acompanyada d'un nen petit al cotxet. Somriu, somric, i tot d'una la Mireia, una de les tècniques de l'entitat, baixa, li fa quatre preguntes precises

sobre papers que havia de portar i se'n van juntes per fer tràmits per la ciutat. Finalment arriba la Roser, seiem en un racó de l'estança i m'explica com funciona el formiguer.

L'associació La Formiga va néixer l'any 2000 amb ganes de donar un cop de mà sobretot a la població xinesa, que aleshores estava creixent com a col·lectiu immigrant. Van començar a oferir-los classes de català i de castellà perquè poguessin fer els tràmits necessaris —obtenir papers i permisos de feina, escolaritzar la canalla... Arran dels primers programes que els de la Formiga van desenvolupar es van adonar que els calia canviar les idees més arrelades que tenien sobre la cultura, les llengües i el món si volien oferir un bon servei, un servei que fos pròxim i útil. Un xinès no pensa com un català. Ho fa d'una manera diferent, senzillament perquè l'estructura que li dona la llengua amb què s'expressa li configura una mirada sobre les coses, les persones i el món, ni millor, ni pitjor, simplement diferent. Com ho fan el català, el

castellà, l'anglès, l'amazic o l'urdú amb cadascun dels seus parlants. Per ajudar-los, doncs, a entendre's i explicar-se a casa nostra, calia que els donessin eines des de la seva concepció cultural, i d'aquí va sorgir la idea d'adaptar en primer lloc les eines que feien servir els mestres de llengua d'aquí i elaborar un mètode d'ensenyament català-castellà per a persones xineses, una eina pedagògica d'allò més interessant per a qualsevol persona que vulgui dedicar-se a la mediació o simplement estigui disposada a entendre les diferències per comprendre millor la complexitat d'aquest món globalitzat on haurem de viure. De treballar amb el col·lectiu xinès i organitzar la gran festa Xinalona (que ja no es fa), l'entitat ha anat ampliant el ventall de serveis especialitzant-se cada vegada més en programes que tenen com a objectiu principal lluitar contra les desigualtats socials i d'origen a favor de la solidaritat. Per fer-ho s'apropen a les persones que aterren a Barcelona i a les ciutats que l'envolten, oferint-los serveis de mediació

La Formiga, una entitat que toca de peus a terra

«Aquest estiu s'han fet casals lingüístics per facilitar als infants i adolescents nouvinguts l'aprenentatge del català abans que s'incorporessin a l'escola o l'institut»

cultural, cursos de llengua castellana —el català el deriven als serveis de normalització lingüística—, cursos de formació ocupacional i prelaborals i casals infantils lingüístics per facilitar als nens i nenes i els adolescents nouvinguts un aprenentatge lúdic del català durant els mesos d'estiu abans que s'incorporin a l'escola. Aquest estiu, per exemple, s'han dut a terme un casal al Poble Sec a Barcelona i tres a Sant Coloma de Gramenet, que s'han adreçat a una vuitantena de criatures, que de ben segur a hores d'ara tindran menys dificultats a l'hora d'obrir llibres i llibretes al costat dels nous companys d'escola o d'institut..

Comentant l'atenció que havia vist que s'oferia a la dona pakistanesa a primera hora, la Roser m'explica que el programa estrella d'aquest darrer any, el que estan mimant un xic més per la incidència que té en el benestar de les dones immigrades, és l'anomenat Món Barri: atenció i promoció de dones d'origen pakistanès i marroquí.

Món Barri consisteix en un seguit de propostes adreçades especialment a les dones pakistaneses i marroquines que han anat arribant —la majoria per reagrupament familiar— i que s'estaven a casa, en un cercle molt tancat de relacions, fet que els dificultava la integració real a la ciutat que les acull. Món Barri és bàsicament un projecte de formació lingüística i coneixement de l'entorn, que combina les classes de llengua amb sortides i visites per fer-se amb el mapa de recursos que la ciutat els ofereix, i no només els recursos administratius (centres cívic, CAP, OTG...), sinó també lúdics i culturals (museus, sales d'art, jardins...). A més estan ara mateix ampliant l'àrea de coneixements amb un servei d'orientació laboral i formativa i d'alfabetització informàtica.

En aquests vuit anys d'existència els nombre de voluntaris, de tècnics i de participants als cursos de tota mena que ofereix La Formiga no ha parat de créixer sostingudament. S'ha creat materials didàctics i pedagògics per treballar molt millor, a partir de l'adquisició de la llengua, unes eines per exercir una ciutadania activa. Es fan conferències sobre temàtiques actuals a fi de sensibilitzar la ciutadania en general, l'entitat és la responsable de l'informatiu en xinès a BTV i gestiona les acollides d'algun dels programes d'acollida per immigrants d'ajuntaments del l'àrea metropolitana. Fa mediació a escoles, oferta serveis de traducció per al col·lectiu xinès i col·labora de manera activa al Pla Educatiu d'Entorn de Santa Coloma de Gramenet. Ha obtingut l'homologació com a centre de formació ocupacional i té un projecte d'orientació sociolaboral adreçat a joves romanesos, que a partir de principi de gener del 2009 ja

tindran l'estatus europeu per obtenir permisos de feina. A La Formiga n'hauran format alguns en els mòduls de formació prelaboral, ensenyant-los, a més dels recursos formals, els drets i deures de ciutadania.

I si teniu interès a formar-vos, no ho dubteu pas: a La Formiga us ofereixen la possibilitat de fer-ho amb els cursos de Formació de formadors per a l'ensenyament de segones llengües a persones immigrades; Cursos de llengua xinesa; Curs de mediació Intercultural; Seminari Dona Immigrada: realitats, polítiques i accions; Seminari d'educació intercultural i antiracista i Codis de comunicació amb la Xina. A més tenen un espai de Serveis Externs per la Cultura, la Llengua, la Diversitat i la Convivència, adreçats a la formació a mida, i serveis com traduccions i mediació per a entitats i administracions.

L'equip humà que du a terme tots aquests programes està compost per tècnics en educació social, alumnes en pràctiques, molts provinents del programa d'intercanvi europeu Leonardo, i un grup ingent de voluntaris ben formats.

Si hi voleu participar truqueu-los. Si necessiteu assessoria, truqueu-los. Si creieu en les xarxes de persones compromeses, aneu-hi (trucant-los abans). Si coneixeu alguna persona o una família que necessiti els seus serveis, adreceu-la-hi. Segur que serà molt ben rebuda i que l'ajudaran a no perdre's en el laberint del formiguer que és la gran urb d'acollida.

Carrer d'Elkano, 74,
baixos - Barcelona 08004
Tl.: 93 443 82 07
www.laformiga.org

■ Turisme sostenible

Viatges solidaris amb *sodepau*

Anna Larrull Bertran

Fa catorze anys que Sodepau organitza estades solidàries al Marroc, on l'entitat posa a la pràctica el que considera que ha de ser el turisme sostenible o solidari.

L'ONG, el comitè de solidaritat o l'agència que organitza viatges solidaris o sostenibles en teoria han de tenir en compte un reguitzell de valors lligats a la sostenibilitat mediambiental, el respecte de la dignitat de les poblacions visitades, el respecte dels drets laborals dels agents que hi intervenen, el compromís d'una distribució justa dels beneficis, etc. No sempre és fàcil ja que aquests viatges no deixen de ser una activitat de consum que s'insereix, ens agradi o no, en un sistema econòmic internacional que es regeix per valors completament oposats. Amb tot, Sodepau s'enfronta al repte des del 1994 amb l'organització d'estades

solidàries en un país molt proper però alhora molt desconegut, el Marroc.

Sodepau, Solidaritat pel Desenvolupament i la Pau, és una organització que pretén ser un instrument de dinamització social, que impulsi la solidaritat, la sensibilització i el diàleg intercultural. Per tot això, és necessari conèixer realitats d'espais i temps diferents, i els viatges són un complement fonamental a la nostra activitat intel·lectual i de compromís conscient quotidià per a la transformació social.

Sensibilitzar i conscienciar sobre la problemàtica de la cooperació, el desenvolupament, la solidaritat, el comerç just, els moviments socials... són alguns dels objectius de les nostres estades al Marroc. Un altre objectiu important és conèixer la població local i permetre als participants la descoberta de la seva realitat quotidiana. En col·laboració amb associacions locals de desenvolupament social, de defensa de la dona, del medi ambient, dels drets humans, de les identitats col·lectives, elaborarem les estades a Marroc i ara també al Kurdistan.

Per als participants del nord, això significa viatjar d'una manera diferent, preservant l'equilibri local i descobrint les realitats socials del país visitat; i per als del sud, el viatge representa posar en marxa una altra forma de turisme, que valoritza els recursos humans, econòmics i locals i reforça la seva autoorganització.

Les iniciatives de Sodepau relacionades amb el suport al turisme com a element de transformació socioeconòmic es van iniciar a principis dels anys noranta al Marroc. En el seu origen es van plantejar com un projecte d'autocupació que tenia com a principals actors expresos polítics marroquins que, a la sortida de la presó, es van plantejar constituir una agència de turisme, més concretament d'un turisme "alternatiu", "diferent" i "d'intercanvi". Aquesta proposta naixia amb un doble objectiu: d'una banda, crear ocupació a

curt termini per a aquestes persones i, d'altra banda, generar a llarg termini un lligam entre turisme rural, desenvolupament i associacionisme local que impliqués directament la població rural de Marroc. D'aquesta manera es pretenia que a través del turisme rural es beneficiés aquesta població amb ingressos econòmics, amb llocs de treball per als joves, amb la possibilitat de millorar les infraestructures comunals de la població i, finalment, amb la potenciació de l'autoorganització i l'associacionisme entre la població rural marroquina.

Durant aquests anys s'han dut a terme tres projectes de cooperació directament relacionats amb el turisme. El 1995 es va impulsar el projecte Tizi Randonnée, que consistia en la consolidació d'una agència de turisme rural a Marroc per impulsar el desenvolupament local a través del turisme local. El projecte va ser finançat directament per Sodepau amb fons propis. El segon projecte va permetre la construcció de dos albergs a l'Atlas, a l'Alt Atlas i a Sahro, finançats per l'Ajuntament de Barcelona i l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional. Finalment es va impulsar el 2002 un projecte de desenvolupament local i de dinamització socioeconòmica mitjançant el turisme rural sostenible amb la construcció d'un alberg i el suport a la petita explotació agropecuària a Ait Jaber, a la regió de Fez. El finançament va ser aportat per l'Agència Catalana de Cooperació Internacional.

Setze anys després dels inicis d'aquestes iniciatives, l'agència Tizi Randonnée està consolidada i disposa d'un ampli grup de joves col·laboradors per tot el país. Es troben ara en una fase de creixement i s'han implicat en el suport a múltiples projectes de cooperació d'iniciativa i gestió local en l'àmbit rural a través d'altres ONG marroquines i associacions de defensa dels drets humans i de suport a discapacitats físics i psíquics.

Anna Larrull Bertran és coordinadora de les estades solidàries de SODEPAU

més...

Cap d'Any al desert... o a l'Istambul kurd

Sodepau fa dues propostes per aquestes festes de Nadal. Una és una estada solidària al Marroc, que inclou un cap d'any al desert. El viatge començarà el 27 de desembre a Nador amb una ruta que passarà per diverses poblacions, on els viatgers s'allotjaran a cases dels habitants, fins a arribar a Goulmina, on passaran la nit de Cap d'Any al desert en una khaima. La tornada es farà per Fez, on es farà estada en un alberg de turisme rural, fruit d'un projecte de cooperació amb la població. La segona proposta s'anomena "Istambul insòlit", un Istambul on viuen tres milions de kurds. El viatge començarà el 28 de desembre i permet apropar-se a la problemàtica kurda amb la visita d'associacions, centres culturals, etc.

www.sodepau.org

■ Fiare

ètica

La banca per canviar el món

En uns moments de crisi profunda com els d'ara, en què algunes pràctiques financeres molt poc ètiques, per no dir fraudulentas, han ajudat a provocar un terrible terratrèmol en el sistema econòmic i financer mundial, no està de més recordar que hi ha entitats com Fiare que aposten des de fa molts anys per una banca que es regeixi per criteris ètics i no tan sols econòmics.

Fiare és una banca ètica que té com a finalitat invertir en projectes amb un impacte social positiu utilitzant l'activitat bancària per transformar la societat. Aquestes inversions es fan mitjançant uns crèdits que es concedeixen utilitzant els estalvis que qualsevol persona, col·lectiu o institució diposita al banc.

Fiare té esperit cooperatiu i ha estat impulsat per un ampli espectre d'entitats de caràcter social. No té el seu origen, doncs, en el sector financer, sinó en persones i entitats preocupades per la pobresa al món, la inclusió social, el medi ambient o la promoció de la cultura. No és el sector financer que, com passa en altres casos, amb els seus beneficis posa en marxa aquesta iniciativa, sinó que són els moviments socials i les persones amb sensibilitat social les que entren al sector financer i posen en marxa una banca autènticament alternativa al sistema convencional, però que se sotmet a la regulació bancària, i li confien la gestió, total o parcial, dels seus estalvis perquè rendixin econòmicament i social.

Complir la regulació bancària significa que els estalvis estan a l'empara d'un fons de garantia, que els crèdits que s'atorguen són verificats per les autoritats monetàries i es concedeixen només quan es comprova que hi ha capacitat de retorn. Significa que el banc cobra uns interessos pels crèdits concedits i paga un rendiment al client que obre la seva llibreta d'estalvi. Per tant, el mateix lector d'aquest article es pot dirigir a la nostra oficina, contractar una llibreta d'estalvi per dipositar-hi els diners que no es necessiten quotidianament. Aquests diners es transformaran en

uns recursos financers en forma de crèdit per a projectes que valen la pena socialment i que generaran un interès que el client, al venciment del termini de l'estalvi dipositat, cobrarà juntament amb el capital dipositat.

La banca ètica apareix perquè una part de la societat no està contenta amb la gestió que la banca convencional fa dels estalvis que hi dipositem. No agrada perquè moltes vegades s'ha demostrat (es poden consultar molts documents a internet com els del Centre Delàs de Justícia i Pau, o la campanya BBVA sense armes, etc.) la vinculació entre la banca i determinades indústries de baix o nul perfil ètic. No agrada per manca de transparència, o pels dubtosos afers que sovint duen a terme en paradisos fiscals. Però Fiare existeix més que per això, que per si ja ho justificaria: existeix perquè volem que els nostres estalvis financin el desenvolupament humà, la inclusió social, la preservació del medi. És a dir, Fiare no és només un sistema financer alternatiu per evitar inversions negligents o manca de transparència, sinó que s'especialitza en finançar l'economia alternativa, la transformació social.

Fiare, com a banca ètica, no finança l'obertura d'un forn de pa o d'un comerç de barri, no dona una hipoteca a un particular, però no perquè ho consideri menys ètic, sinó perquè vol estimular exclusivament l'economia que transforma les situacions d'injustícia o que preserva el nostre medi natural.

Fiare

Tel.: 93 368 99 82 - www.projectefiare.cat

Uns tràmits ètics...

Quan un client sol·licita l'obertura d'un dipòsit a termini se l'informa dels productes que hi ha i es procedeix a la contractació del dipòsit que més encaixa amb les seves necessitats. En el moment de la contractació el client informa el banc de les seves preferències en el destí del seu estalvi entre les següents opcions: cooperació al desenvolupament, inserció sociolaboral, projectes mediambientals, art o cultura.

Pel que fa a la sol·licitud de préstecs, l'equip de Fiare analitza la viabilitat tècnica i financera de cada préstec i deriva la sol·licitud a una comissió ètica-social independent que, a través d'uns mecanismes de valoració específics, valora la idoneïtat del projecte des d'un punt de vista social i mediambiental. Aquesta comissió està formada per persones amb experiència en els diferents sectors de l'economia social i són nomenats per les entitats sòcies de Fiare.

Si les dues avaluacions són positives es concedeix el préstec amb un interès i unes garanties diferents segons el tipus de crèdit concedit: pò lissa, crèdit per projectes, o crèdit hipotecari.

Durant la vigència del préstec, el client del crèdit va amortitzant capital i interessos fins a la data de venciment del crèdit. Paral·lelament, els clients d'estalvi van cobrant els interessos pels seus dipòsits a mesura que venç el termini del seu estalvi.

Aquests són tres projectes que han merescut últimament el finançament de Fiare.

Cooperativa Cal Cases És una cooperativa sense ànim de lucre que cedeix als seus socis el dret d'ús d'un habitatge per a un ús no

especulatiu. A més desenvolupa un projecte d'agricultura ecològica.

Andròmines És una empresa d'inserció laboral de Montcada i Reixach que contracta persones que tenen dificultats per trobar feina. Els ofereix treballar i aprendre al mateix

temps un ofici i les orienta després en la seva incorporació al mercat de treball ordinari.

Ideas És una cooperativa que treballa en la importació directa de productes de Comerç Just procedents del Sud i els distribueix al nostre país.

la lliga dels drets dels pobles

"El 9 d'octubre farà dos anys que Anna Politkòvskaja moria assassinada a trets a Moscou, mentre preparava un article sobre les tortures a Txetxènia per a Novaia Gazeta, el bisetmanari pel qual treballava. El seu periodisme honest i crític amb les atrocitats comeses per l'exèrcit rus i pel nou govern titella encapçalat per Ramzan Kadirov a Txetxènia, i la seva denúncia de la brutalitat i els abusos de poder del govern de Putin li van costar la vida."

Aquest és un recordatori difós recentment per la Lliga dels Drets dels Pobles, una entitat sabadellenca nascuda l'any 1977 amb la finalitat de lluitar pel reconeixement dels drets dels pobles. Un recordatori que posa sobre la taula la manca de ressò i de resposta que hi ha enfront de la greu situació que pateix el poble txetxè davant les agressions del gegant rus. Una situació que va motivar l'any 1996 l'inici d'una campanya de sensibilització i denúncia per part de la Lliga dels Drets dels Pobles anomenada **Txetxènia, trenquem el silenci** amb la voluntat de fer conèixer el conflicte que encara és viu a la zona del Caucas i sobre el qual el web www.txetxenia.org ofereix les notícies més recents, que sovint no arriben a través de la premsa convencional.

Aquesta no és la única campanya de l'entitat. El conflicte del Congo (www.preillderiqueses.org) o la situació de les dones a l'Àfrica a través de la campanya **Bia Be Oumen, la força de les dones**, que inclou un projecte de cooperació a la Costa d'Ivori (en col·laboració amb la Fundació Akwaba i Farmacèutics Mundi) gràcies al qual s'ha construït un hospital maternoinfantil a Bouaké i s'ha iniciat un treball de detecció de persones infectades de VIH/sida i de suport social i sanitari a col·lectius de dones, són dues iniciatives de l'entitat que volen difondre la vulneració dels drets de pobles i persones en països del Tercer Món.

Ca l'Estruch, Sant Isidre, 140. 08208 Sabadell
Tel.: 93 723 71 02
www.dretsdels pobles.org

L'entitat també va crear el 2004 l'Observatori de la Immigració a Sabadell amb el suport del grup de treball Fòrum Idea de la Universitat de Barcelona.

lliga dels drets dels pobles

la festa de la fil·loxera

Els passats 7 i 8 de setembre es va celebrar a Sant Sadurn d'Anoia, cor de la comarca vinatera del Penedès, una festa molt curiosa que rememora la victòria que va obtenir la població contra la terrible malaltia dels ceps provocada per un insecte anomenat **fil·loxera**, que va arrasar les vinyes de tota la Mediterrània al final del segle XIX. Això va passar l'any 1887 quan, davant de la desesperació dels pagesos que veien com les seves vinyes s'anaven morint sense remei, un grup de propietaris locals, els anomenats Set Savis de Grècia, va aconsellar de substituir tots els ceps autòctons per una nova varietat americana, immune a la malaltia, amb la qual cosa es va posar fi a la plaga.

Aquesta és una festa que es va iniciar fa tot just 27 anys, el 1981, promoguda per l'associació Festa de la Fil·loxera.

tradi·accions

El foc, la música, el bestiar, en aquest cas representacions fantàstiques de l'insecte maleït, els gegants que encarnen els Set Savis de Grècia i els capgrossos dels pagesos i en forma de ceps són els protagonistes d'una festa plena de balls i d'escenificacions d'un episodi cabdal en la vida de la comarca. La festa acaba amb l'Esclat del Cava, un ball en què s'expressa l'alegria dels habitants de la població sota l'escuma pròpia d'aquesta beguda. La festa també es fa en format infantil... en aquest cas sense cava.

montse vidal

recordant...

Maria Dolors Lafitte

Estimada Maria (era com a tu t'agradava que t'anomenéssim els qui et coneixíem),

Feia molt de temps que no sabia res de tu, però quan he escoltat per la televisió que ens havies deixat orfes de la teva presència física, m'he quedat uns segons sense dir res. Ens hem

mirat amb la mare, la Lluïsa Celades, de la Roda, una associació per a la qual tantes vegades havies cantat, i hem començat a parlar de tu. D'un munt de coses que hem recordat de tu.

Ens has deixat orfes de la teva presència, però no passa el mateix amb la teva veu diàfana i clara, amb la qual captivaves el públic que et venia a escoltar.

Recordo que fa anys, quan jo començava a tocar l'acordió diatònic, et feia molta il·lusió que toqués amb tu i amb d'altres músics que venien amb tu en aquell moment, com en Toni Xuclà, en Lautaro Rosas i en Jordi Rallo. I recordo com si fos ara mateix que vaig tocar amb molts nervis una masurca catalana, que era una de les primeres peces que vaig aprendre amb l'acordió. En Jordi Rallo em va acompanyar amb les taules índies i, sort d'això, me'n vaig poder sortir prou bé.

Els darrers anys et vas dedicar de ple a fer-

nos conèixer la música dels trobadors i dels joglars de l'època medieval occitana i també cantaves diversos poemes de casa nostra, amb uns poemes ben escollits i les músiques adients per a cada tema.

Als inicis de la teva carrera vas pertànyer a la Nova Cançó i més tard vas entrar a formar part del grup Ara Va de Bo amb en Xesco Boix, en Josep Maria Pujol i en Jordi Roura. Cantàveu cançons per a la mainada, que jo havia escoltat des de ben petita. Encara tinc a casa molts d'aquests discos i, tot i que fa temps que no els escolto, sí que els he fet servir perquè la mainada de la nostra família gaudís de la vostra música.

Estimada Maria, has volat cap a un món desconegut, però estic segura que és un món ple de pau i harmonia. De ben segur, des d'allà on ets, un cant dels ocells sublim arribarà amb serenitat a les nostres oïdes.

montse fran

Notícies

XI FÒRUM D'ESTUDIS SOBRE LA JOVENTUT

4, 5 i 6 de novembre
Universitat de Lleida

La primera setmana de novembre tindrà lloc a Lleida l'onzena edició del Fòrum d'estudis sobre la joventut. El Fòrum va néixer fa onze anys a partir d'una col·laboració entre responsables de la Secretaria General de Joventut de la Generalitat de Catalunya i un grup de mestres de Ciències Socials de la Universitat de Lleida. S'han tractat molts temes des d'aleshores: joves entre dos móns, joventut i educació, joves i cultura com a espai identitari, joves i teologia... Aquest 2008 el tema central és la joventut i les noves tecnologies, amb la presència d'experts d'alt nivell com Vicent Partal, director de Vilaweb, i Josep M. Esquirol, professor de filosofia de la UB i director de l'Institut de Tecnològica de la Fundació Epsion, entre molts d'altres. Aquesta és una trobada adreçada a un públic heterogeni: estudiants de Ciències de l'Educació, Ciències Socials i Ciències de la Comunicació, experts i professionals en el camp de les noves tecnologies.

Per a més informació: xestrada@gencat.cat
www20.gencat.cat/portal/site/joventut

MEDITERRÀNIA. 11A FIRA D'ESPECTACLES D'ARREL TRADICIONAL

Del 30 d'octubre al 2 de novembre
Manresa

Aquest any no pot ser una excepció. Arriba a la tardor, la fira on tots els programadors, artistes i actors lligats als espectacles d'arrel tradicional es troben per intercanviar projectes, ensenyar la seva feina, conèixer's i tancar contractes. I també per mostrar al públic com Mediterrània és un lloc de trobada on es renoven i s'aïregen les arrels culturals del país.

Una de les propostes destacables de l'edició d'enguany és la reunió convocada l'1 de novembre per discutir l'avantprojecte de creació del Centre de Dansa Tradicional Catalana. El document ha estat elaborat per un col·lectiu de persones il·lusionades per dotar de més recursos les agrupacions, els esbarts, els dinamitzadors culturals, els ballarins i totes les persones interessades per la dansa tradicional catalana. Al debat hi participaran especialistes de la talla de Joan Serra, de la Factoria Mascaró, Albert Sans, coreògraf reconegut a tot el món, Pilar López, etnomusicòloga, Jordi Lara, de TV3, o Montse Colomé, de la Caldera, entre molts d'altres.

La Fira, a banda i com cada any, ofereix al públic l'oportunitat de posar-se al dia sobre tot el que es cou a la Mediterrània en cultura i espectacles d'arrel tradicional, que es podran veure en diferents espais escènics de la ciutat.

Per a més informació: Tel.: 93 875 35 88
www.tradifiranmanresa.com

paraules paraules paraules

Secció elaborada per la
Fundació Pere Tarrés

Guia per a la prevenció d'accidents en les activitats extraescolars i complementàries a la ciutat i a la natura

Tot controlat en 50 pàgines

Autors: Diversos

Editorial: Prevenció Risc Escolar, 2008

L'augment de les activitats fora dels locals en l'àmbit extraescolar i de lleure i la seva progressiva regulació fan més necessària que mai aquesta guia. Segurament, trobar un llibre així als prestatges de la secretaria de l'esplai ha sigut el desig de molts monitors mentre es capficaven revisant si l'acampada o la ruta d'aquell any ho tenia tot en regla. I és que els monitors i responsables poden conèixer el context general de les normatives de seguretat, però no tot el que s'hi té en compte. Aquesta guia apareix per facilitar aquesta tasca, feixuga i necessària, i permet fer-ho d'una manera molt senzilla. En no gaire més de 50 pàgines i en capítols clarament diferenciats aquesta obra conjunta recull tot allò que ens cal saber sobre normativa de seguretat, des de com es regula una acampada al medi natural, a com fer unes rutes més segures o quines normatives afecten el transport d'infants en cotxe privat i públic. Per tenir-ho tot ben controlat...

La primera guia per educar en la felicitat

Ensenya'm a ser feliç

Autor: Àngels Ponce

Il·lustracions: Miguel Gallardo

Editorial: Ara Llibres, 2007

Malgrat que pugui semblar un llibre d'autoajuda per a infants, estem davant d'una obra molt interessant. Autodenominada la "primera guia per educar en la felicitat", el llibre d'Àngels Ponce, amb il·lustracions de Miguel Gallardo, és una proposta per a pares, mares i mestres (i educadors en el lleure) per treballar la felicitat amb els més menuts. I com bé reconeixen els autors, això no és senzill. Què vol dir ser feliç? Què ens fa feliços i feliços? Són preguntes d'una gran complexitat i profunditat que el llibre intenta respondre amb casos pràctics —la gent que estimem, fer coses que no ens agraden, l'optimisme, començar un nou dia...— i un enfocament infantil en el text i en les il·lustracions. D'una manera progressiva, l'obra ens acostarà als aspectes que, sovint sense adonar-nos-en, ens ajuden a ser feliços, partint d'alguna dinàmica i acabant en una reflexió. El gran encert és el tractament dels temes: fer-los senzills però no simplistes, amens però profunds. Es tracta d'un llibre amb molt bones intencions i una encertada metodologia.

Recuperant un referent

Iniciar un centre d'esplai

Autor: Carles Armengol i Juanjo Fernández

Editorial: Claret, 1995

De vegades, val la pena rescatar del fons de les prestatgeries publicacions que ja tenen uns quants anys. *Iniciar un centre d'esplai* és de les que mereixen que es faci l'esforç. Malgrat que va ser editada al 1995, el seu contingut manté una sorprenent vigència —serà que a les bases de l'esplai no han canviat tantes coses? Aquesta senzilla obra —no arriba al centenar de pàgines— és un breu resum de tot allò que cal saber per iniciar un centre, plantejat d'una manera clara i pedagògica. Sembla adreçada únicament a inexperts o a debutants en el terreny del lleure, però, tot i que la base és aquesta, també és un bon manual que pot refrescar les idees dels més

25 anys xipollejant

Xip Xap

Xip Xap és d'aquelles companyies que et sembla que sempre han existit. Formen part de la teva vida, com en formen part el germà, la tieta o el fill. Fa animació de titelles i teatre per a tots els públics. És dels grups més veterans, més prolífics, més rigorosos, més il·lusionats, més polifacètics, més regulars, més divertits, més entranyables... Durant vint-i-cinc anys la companyia ha anat irradiant des de Lleida la seva alegria, la seva bona feina i la seva il·lusió per tot Catalunya... Si Xip Xap no existís, s'hauria d'inventar. Però segur que no sortiria tan bé.

Arribo a l'estació de Sants de Barcelona i, en entrar al cafè on hem quedat, em trobo un xicot d'uns quaranta-i-pocs anys amb cabells canosos, joventut salvatge i posat d'innocent, que disfressa amb ulleres de pasta blanca, que transparenten una mirada divertida que intenta investigar qui se li posa al davant, tot jugant a detectius catalans. És el Jordi Granell, un dels membres més antics de Xip Xap.

—Quina pregunta no voldràs que et faci?

—Jolín... totes, te les contestaré: bona, dolenta... T'ho contestaré tot, encara que siguin a nivell personal (aixecada de celles!).

—Vint-i-cinc anys de Xip Xap! Alguna celebració especial?

—Sííí, portem tot l'any de celebracions. Espera, que em poso seriós per contestar tot

això: pel maig vam començar amb una exposició, a la festa major de Lleida vam dedicar un dia a Xip Xap. També hem localitzat totes les persones que havien treballat alguna vegada amb nosaltres, que són 290, i hem fet un sopar. Curiosament, una de les persones és mestra de la meua filla!

—Déu n'hi do, 290 persones! Dels que van començar la companyia, qui queda?

—No queda ningú. El Víctor Polo fa vint-i-dos anys que hi és, l'Imma Juanós, vint-i-tres, i jo,

«Vam començar a fer animacions de carrer amb ganes de recuperar tradicions i cançons populars catalanes»

vint-i-un. El grup va començar amb l'ajuda de gent que es dedicava al món del lleure i que tenia alguna inquietud. Després van anar fent la seva vida. Tenim algun director de banc, mestres, alcaldes del seu poble... gent que recuperem quan fem les cavalcades de reis, perquè a vegades en fem tres alhora, i els contractem com a actors.

—I ara, quants sou?

—La Imma, el Víctor i jo formem la societat. A l'oficina som set persones fixes i, entre els espectacles de carrer, animacions i teatre, hi ha unes quinze o vint persones.

El conte de la lletera, l'últim espectacle de titelles de la companyia

—Quin va ser el primer espectacle?

—El grup va començar amb un espectacle que es deia *Parron-parric*, un espectacle de pallasos amb el qual vam fer la campanya de català a les escoles. A partir d'aquí ja vam començar a fer animacions de carrer amb ganes de recuperar tradicions i cançons populars catalanes, la castanyada, el caga tió...

—En aquests més de vint anys que ets a la companyia, el públic ha canviat molt?

—Sí, la societat canvia. De totes formes, estem en una època que si tornes a fer coses antigues, posades al dia, agraden. Però sí, tot ha canviat: Lleida, i també Barcelona... Abans, per venir a Barcelona ens hi estàvem tot el dia: esmorzar a la Panadella, fer el bolo a la tarda, tornar... Abans havies de demanar un crèdit per comprar el primer equip de so, ara és més assequible.

—En aquesta professió, com et sents millor: fent de pallaso, d'actor o d'animador?

«Hem localitzat totes les persones que havien treballat alguna vegada amb nosaltres, que són 290, i hem fet un sopar»

—A mi m'agrada molt el món del pallasso. Però també em sento bé en les animacions i les cercaviles. Són més visceral.

—La companyia té vint espectacles en cartera! Tots els membres de la companyia hi participen?

—No, el Víctor i l'Imma són els més polivalents. Jo no faig teatre perquè no m'hi volen, sóc dolent! Ells tiren més cap al teatre i els títols, i jo cap a les animacions. No tothom està en tots els espectacles.

—Amb tants espectacles, més que Companyia Xip Xap, us hauríeu de dir Factoria Xip Xap!

—És que amb tants que som a l'oficina, quan ens arriba una proposta, sempre hi ha alguna persona a qui li agrada.

—Vint espectacles, vestuari, equip de so, oficina, actors... Com van els ajuts econòmics? Alguna subvenció?

—Tot just fa dos o tres anys ens vam adonar que no estàvem ficats en aquesta roda i que desconèixiem quin tipus d'ajudes hi ha, i ens hi vam posar... Però no totes les que demanem ens les donen! Amb la celebració de l'aniversari i l'exposició, sí que hem rebut suport de totes les institucions.

Jordi Granell, Víctor Polo i Imma Juanós, les ànimes de la companyia Xip Xap des de fa més de vint anys

—Aquesta exposició, només es pot veure a Lleida?

Estarà rodant fins al juny a tots els llocs que ens ho demanin. També és interessant per a les escoles, hi fan crèdits de síntesi.

—En aquest moment hi ha joves de vint o vint-i-cinc anys a la companyia?

—Sí, bàsicament ens nodrim de gent jove. El futur comença ara, m'agrada més viure el present, anar-me emmotllant. Ara tothom diu que ve la crisi, que estem en crisi... Jo prefereixo més estar, viure, disfrutar, disfrutar de la meua filla i de la meua família.

—Xip Xap, un nom d'aigua per a una companyia de secà...

Hi ha diferents versions, però la que té més força és que es buscava un nom català i que tingués la x, que agradava molt perquè sonava

pròpiament català, i van obrir el diccionari... Ara, davant la varietat d'espectacles que fem també per adults, potser sona massa exclusivament infantil, però m'agrada!

—Hi ha un públic de secà i un de mar?

Sí, hi ha diferències. No tant d'interior o de litoral, sinó de barri a barri. Nosaltres anem a passar-ho bé i que s'ho passin bé amb nosaltres. És la nostra feina, i aprenem amb l'experiència.

—Amb l'experiència aprenem del públic, però per fer ben feta la teua feina damunt l'escenari, on vas aprendre l'ofici? On pot anar un noi de quinze anys per fer-ho?

A la meua època hi havia l'Aula Municipal de Lleida. Per a mi era complicat perquè jo vivia en un poble. Vaig fer COU, amb la selectivitat vaig quedar molt justet per poder entrar al l'Institut del Teatre i vaig decidir anar a la mili... L'Aula encara no té els estudis reglats i estem lluitant perquè els tingui, perquè està fent una molt bona feina a nivell de mainada i adolescents.

—Vull entrar a Xip Xap! Què he de fer?

Venir i tenir ganes. Hi ha una frase a l'exposició que diu: "Ningú t'ensenya a mirar els ulls dels nens quan els estàs explicant una cosa". Això sempre s'ha de tenir present: sentir el que fas, això és marca de Xip Xap.

Anna Jarque

quatre paraules +

nascut a: Barcelona. Quan tenia set anys vaig marxar cap a Artesa de Segre

vius a: Lleida

un lloc per passejar: el parc que tinc davant de casa, el Parc de la Mitjana

un llibre per recomanar: el darrer que he llegit, *El monestir proscrit*, de M. Carme Roca

una música per escoltar: Lluís Llach

vius o sobrevius: visc! i feliç!!

de petit volies ser: pallasso

vols que els teus fills siguin: allò que els faci ser feliç

animador, a tu, qui t'anima: la família

www.xip xap.com

(1^{ia} d'?) kg? (passa-ho)

titelles màgia teatre circ clown
animació contes teatre de carrer
cercavila titelles màgia teatre circ
clown animació contes teatre de
carrer cercavila titelles màgia teatre
circ clown animació contes teatre de
carrer cercavila titelles màgia teatre
circ clown animació contes teatre de

cercavila >roger canals i cia. dia'n'swing

Un Citroën Dos Cavalls "tunejat" és el protagonista d'una cercavila plena de swing presentada per un grup amb molts anys d'experiència format per cinc músics de primeríssima qualitat, uns músics que, tot s'ha de dir, estan una mica "sonats". La música que toquen és la de les bandes de dixieland de Nova Orleans, amb adaptacions de temes tradicionals catalans i composicions pròpies. Ho interpreten amb una gràcia infinita i amb moltes ganes de fer ballar a tothom i que grans i petits s'ho passin molt bé. I és que cinc músics i un Dos Cavalls com aquests, no es troben a cada cantonada. *Estrena: maig 2008*

contes >fes-t'ho com vulguis el xuclallum

El primer dia de classe sempre és un moment molt especial per a tots els nens. Per al petit Xuclallum es converteix en una experiència inoblidable, perquè descobreix la importància de relacionar-se amb el món que l'envolta i fer bons amics. Aquesta història ens parla de com en són de diferent les persones, de la tolerància, del respecte i de l'acceptació dels altres. I ho fa d'una manera original i diferent, amb el segell propi de Xavier Basté i Nona Umbert, rondallaire el primer i artista plàstic la segona, que saben transmetre amb força i amb sensibilitat un univers propi ple de fantasia. *Estrena: gener 2008*

teatre >deparranda revetlla!

El seu nom ho indica: l'espectacle ens parla d'una revetlla, i en particular de la revetlla de Sant Joan, aquella nit màgica en què pot passar de tot. Que una coca vulgui estrenar un vestit nou, per exemple. O que uns petards es vulguin enlairar com si fossin a l'aeroport... Aquesta és un nit en què l'amor es fa, es desfà i es refà, en què tothom es pot tornar famós i sortir a la foto... DeParranda ofereix un espectacle per al públic familiar ple de sorpreses, amb una escenografia vistosa i un sentit de l'humor explosiu... com els coets de la revetlla de Sant Joan. *Estrena: juny 2008*

titelles i pallassos >laitrum teiatru

bloc!

Un bloc de set metres d'alçada per tres d'ample. Sis pallassos i quaranta titelles en escena. Un escenari circular per a un espectacle que es veu pels quatre costats. Aquesta és la proposta de Laitrum Teiatru, una obra diferent i espectacular, que associa el món dels pallassos i dels titelles per explicar què passa al darrere de cada finestra d'un gran edifici. S'hi expliquen les històries privades dels seus habitants, unes històries tendres, dolces i una mica gamberres també, unes històries que el públic pot triar i que pot veure tot movent-se al voltant de l'escenari. *Estrena: maig 2008*

contes >engruna teatre roda, roda... rodoreda

Des que va néixer l'any 2006 un dels objectius del grup Engruna Teatre ha estat experimentar amb el llenguatge visual i sensorial. Aquest treball continua en aquest nou espectacle dedicat a la gran escriptora Mercè Rodoreda en l'any en què se'n celebra el centenari del naixement. La companyia acosta als més petits l'univers de l'autora subratllant els moments més significatius de la seva vida i escenificant tres obres del seu repertori: *L'hivern i les formigues*, els poemes *Papallona* i *Cuca de Llum* i *La plaça del Diamant*. *Estrena: abril 2008*

ombres xineses >cia. teia moner contes a l'ombra

Teia Moner és una titellera prolífica, cosa que els seus admiradors li agraiem molt. El passat mes de maig va estrenar un nou espectacle, aquesta vegada d'ombres xineses i per als més petits de la família, fins als cinc anys. Amb la seva gràcia i la seva sensibilitat habituals, i a més amb un toc de màgia, Teia Moner, considerada una de les titellaires més importants del país, hi adapta contes com *L'aneguet lleig*, *El Patufet*, *El gall Kiriquet*, *La Gallineta* i *Dudú el Golafre*. *Estrena: maig 2008*

titelles màgia teatre circ clown animació contes teatre de carrer cercavila titelles màgia
teatre circ clown animació contes teatre de carrer cercavila titelles

titelles màgia teatre circ clown animació contes teatre de carrer cercavila titelles màgia

conte musical >cia. bufanú vols annuria

La Cia. Bufanú vols, captivada per les llegendes de la Vall de Núria, presenta un conte musical que explica amb cançons i danses la història d'en Gil. Nascut a Atenes al s. VII, en Gil va emprendre un llarg viatge i, un cop als Pirineus, es va enamorar de la vall d'Annuria. Instal·lat en una cova, es va fer amic dels pastors, als quals cridava amb una campana per compartir amb ells els àpats que bullia en una gran olla. Quan va marxar, va deixar els tres símbols de la vall: la campana, l'olla i la creu, junt amb una talla de la Verge Maria. Molt temps després, es van tornar a trobar... *Estrena: maig 2008*

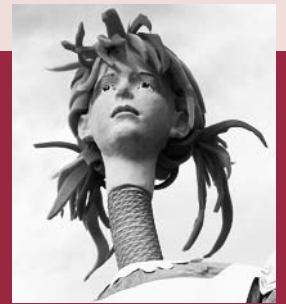

cercavila >cia. de teatre del govern lloberas & lloberes

La reconeguda ferreteria Lloberas & Lloberes ha decidit sortir al carrer per trobar clients. Serà un dels efectes de la crisi? En tot cas, els dependents i professionals especialitzats que hi treballen arriben disposats a mostrar les excel·lències dels seus productes als vianants. Recorren les places i els carrers tot fent parades i rotllanes amb la gent a qui intenten col·locar la mercaderia. Gags teatrals, participació, sorpreses i sentit de l'humor a dojo en un espectacle itinerant creat per la companyia de Robert Govern, un animador amb empena i classe. *Estrena: maig 2008*

teatre de carrer

>teatre nu

somnis d'alí cia

Vuit anys després de la seva creació, el Teatre Nu ha decidit sortir de les sales de teatre, on les seves obres sempre han obtingut un èxit merescut, i baixar fins al carrer. Ho fan en companyia d'Alí cia, la del País de les Meravelles, en un espectacle itinerant que, com les altres propostes de la companyia, s'endinsa en el món i la psicologia infantil. Alí cia està representada per un titella gegant que es desplaça sobre un carro manipulat per actors que fan referència al món oníric d'un dels personatges més intrigants i apassionants de la literatura de tots els temps. *Estrena: maig*

animació >vatua l'olla pugeu al veler

Després de *Pugeu a la furgo*, un espectacle estrenat el 2006, els de Vatua l'Olla ens conviden a canviar de mitjà de transport. Sota una vela de cinc metres d'alçada, els cinc mariners de la companyia remullen el públic amb escuma, canten cançons contra el canvi climàtic del Pol Nord estant, visiten a la Xina un drac vell que porta sort, passen per Cuba i també fan un tomb per Croàcia, Israel i Portugal. Un espectacle amb tots els ingredients per passar-ho bé, amb una de les millors companyies d'animació del moment. *Estrena: maig 2008*

*es
tren
es*

música

pitots a dojo >la botzina

La Botzina es dedica des del 1996 a la producció i la realització de concerts didàctics. Ha creat més de quinze espectacles als quals han col·laborat formacions musicals de primer nivell com la Banda Municipal de Barcelona, la Big Band de Granollers o la companyia de flamenc de Sònia Sánchez. *Pitots a dojo*, la nova producció del grup, s'adreça a nens i nenes d'educació infantil i de cicle inicial de primària i posa en escena més de quinze instruments de vent. Dos músics els fan sonar i n'expliquen les característiques en una audició amena, divertida i dinàmica. *Estrena: maig 2008*

ia d
kg?

titelles màgia teatre circ clown
animació contes teatre de carrer
cercavila titelles màgia teatre circ
clown animació contes teatre de
carrer cercavila titelles màgia teatre
circ clown animació contes teatre de
carrer cercavila titelles màgia teatre
circ clown animació contes teatre de
carrer cercavila titelles màgia teatre

*anem
a veure...*

Secció elaborada per
Puça Espectacles
www.lapusa.com

Mc Fèlix

- ★ **Espectacle:** Family
- ★ **Gènere:** màgia
- ★ **Públic:** totes les edats
- ★ **Espai:** exterior i interior

Fèlix Brunet, Mc Fèlix, va iniciar ja fa gairebé quinze anys la seva carrera artística fent espectacles de màgia per al públic adult, utilitzant un ampli ventall de tècniques —cartes, grans aparells, mentalisme, escapisme, etc.—, participant en un gran nombre de festivals i rebent importants reconeixements —el primer premi nacional de Grans Il·lusions d'Espanya, atorgat a Valladolid per la Sociedad Española de Ilusionismo, i el tercer premi nacional francès de Grans Il·lusions atorgat a Le Puy en Velay per l'Association Française des Artistes Prestidigitateurs.

La seva gran capacitat de comunicació i una sobrada versatilitat li han permès anar adaptant el seu xou a les circumstàncies i, en aquest trajecte, ha acabat definint un espectacle per a tots els públics, en el qual els nens i les nenes també poden gaudir de la seva màgia. Acompanyat del seu inseparable Al Capone, el Mc Fèlix ha fet un pas endavant en la seva carrera per acostar la seva màgia a tota la família.

family

Cirkonita

- 🐞 **Espectacle:** Efecte Doppler
- 🐞 **Gènere:** circ
- 🐞 **Públic:** totes les edats
- 🐞 **Espai:** interior i exterior

Efecte Doppler és un espectacle sense paraules, net, ple de detalls, simpàtic. Es tracta de circ amb lletres majúscules, amb malabars, acrobàcia, equilibris, pallasos, tot barrejat amb molta poesia i molta tendresa. Durant tot una hora el públic gaudeix d'una bona posada en escena tot contemplant uns exercicis que semblen més fàcils fets pels Cirkonita.

Álvaro Guerrero i Javier Barroso són gent de circ de sempre. Parlar-ne és parlar de la història del circ contemporani a casa nostra. Christian Atanasiu els ha dirigit i ha posat un ordre acurat a un parell d'artistes que poden presumir d'una dilatada i contrastada trajectòria.

Un espectacle molt recomanable per passar una molt bona estona de circ.

efecte doppler

Xip Xap

- 🐞 **Espectacle:** El conte de la lletera
- 🐞 **Gènere:** titelles-teatre
- 🐞 **Públic:** totes les edats
- 🐞 **Espai:** interior

Explicar un conte pot ser un recurs per entretenir els infants molt útil per a l'usuari quotidià, però convertir aquest conte en espectacle utilitzant, per fer-ho, diverses disciplines artístiques —titelles, música en directe i animació teatralitzada— i aconseguir arribar a un públic que aplegui des dels petits de dos anys fins als més grandets de noranta-nou, és més difícil. Per sort per l'espectador, la companyia Xip Xap no coneix aquest terme i ha estrenat una versió d'"El conte de la lletera" carregada de la senzilla pulcritud i amabilitat que caracteritzen els seus muntatges. Una protagonista molt simpàtica i riallera, uns companys de viatge molt atents (fins i tot el més entremaliat, la serp) i una colorista escenografia ens serveixen en safata la lliçó que diu que hem de vigilar de no construir castells a l'aire, no fos cas que ho perdéssim tot!

enguany també tenim el plaer de felicitar la companyia per la seva trajectòria: estan d'aniversari i en fan vint-i-cinc! Una exposició que aplega des de retalls de premsa a vestuari i escenografies, passant per una infinitat de moments viscuts recollits en nombroses fotografies ens ajuda a recordar la gran tasca que aquesta companyia va fent en el món de l'espectacle des de fa uns quants anys. Felicitats, i gràcies per la feina feta!

el conte de la lletera

ens ha interessat...

Cinc anys SATejant!

Els responsables de la sala del barri de Sant Andreu de Barcelona celebren el cinquè aniversari de la gestió del **saT!** amb un augment de gairebé el 10% en l'assistència de públic respecte a la temporada passada. Aquest notable augment confirma la consolidació del **saT!** com a punt de referència teatral del districte de Sant Andreu i també de tota la ciutat.

L'espectacle STAFF, de la companyia La Intrusa Danza

Aquesta nova temporada, la sala manté la triple línia de programació que la caracteritza: espectacles de tots els gèneres per a tota la família; dansa, amb un espectacle de Mar Gómez, premi Max 2008 com a millor intèrpret femenina de dansa; i espectacles per a adults amb obres de Grappa Teatre, Toni Albà o Teatre Arca, entre altres. Una programació que té la voluntat, segons el director del teatre, Oscar Rodríguez, d'equilibrar la presència de companyies consolidades i de noves formacions emergents.

El **saT!** manté alhora la seva vocació pedagògica i social amb la seva campanya escolar, la Mostra de Teatre Infantil de Barcelona, la Mostra de Teatre Amateur Fica't al **saT!**, i exposicions i xerrades programades durant tot l'any.

El **saT!** també estrena aquesta temporada l'Associació d'Espectadors, que ofereix avantatges, activitats paral·leles i regals als socis que s'hi apunten.

saT!
C. Neopàtria, 54. 08030 Barcelona
www.sant-andreu.com

MUSICAT presenta un portal per facilitar la contractació de les formacions musicals

El 17 de juliol passat l'Associació Professional de Músics de Catalunya (MUSICAT) va presentar en roda de premsa al Palau Marc de la Generalitat de Catalunya el portal www.musicat.cat, una nova eina informàtica per facilitar la contractació de grups, fomentar la música en directe i garantir la màxima transparència en les relacions contractuals. Gràcies a aquesta eina, els representants artístics, mànagers, promotors, organitzadors i programadors d'espectacles podran tenir al seu abast una base de dades amb les més de 300 formacions musicals que formen part de l'associació, que inclou la disponibilitat de dates i les tarifes.

L'entitat vol obrir molt aviat el portal a la participació de totes les formacions musicals del país amb la intenció que musicat.cat es converteixi en el referent de l'oferta de música en viu de Catalunya.

MUSICAT és una entitat de caràcter sindical, sense ànim de lucre, al servei dels professionals de la música que resideixen o desenvolupen la seva activitat en l'àmbit territorial català.

MUSICAT
C. Joaquim Vayreda, 65, entl. D. 17001 Girona - Tel.: 972 22 37 71

La tira d'en Miquelet

Miquel Rabert, il·lustrador i pallasso, inicia en aquest número la seva col·laboració a Carrer com a dibuixant de tires amb la secció "Una miqueta d'en Miquelet".

Professional de l'espectacle —va treballar durant quatre anys al Circ Raluy i actualment actua en solitari per tot Catalunya amb el nom de Miquelet Pallasso— i il·lustrador de contes per a infants, Miquel Rabert unirà per als lectors de la revista el seu coneixement del món de l'espectacle, la seva perícia il·lustrativa i el seu humor intel·ligent en uns dibuixos tendres i que retraten d'una manera immediata la il·lusió que transmet el món de l'espectacle.

Una miqueta d'en miquelet

t'avisem...

Drap Art'08 Barcelona

Del 19 al 21 de desembre

Drap Art, Festival Internacional de Reciclatge Artístic, arriba a la seva cinquena edició amb la presentació de 224 propostes de deu països, el primer lliurament del premi "Del residu a l'art" per als millors treballs de reciclatge artístic, i una exposició col·lectiva, que es torna a fer al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona.

Del 19 al 21 de desembre, Barcelona centrarà la seva atenció en el món de la sostenibilitat i el reciclatge amb la celebració del V Festival Internacional de Reciclatge Artístic, Drap Art'08.

El festival, que es farà al CCCB i a la plaça dels Àngels, oferirà durant tres dies una exposició col·lectiva d'artistes que utilitzen el llenguatge de

les escombraries com a element principal, intervencions en l'espai públic fetes amb deixalles, un mercat d'art i disseny de productes reciclats, espectacles, una mostra de cinema mediambiental, un espai de reflexió i tallers de reciclatge intercultural.

El grup empresarial Hera concedirà per primera vegada el premi "Del residu a l'art" a dos dels artistes participants en l'exposició col·lectiva. El premi, que consta de dues categories, artista novell i artista consolidat, serà lliurat el 18 de desembre al CCCB en presència de personalitats del món de l'art i del medi ambient.

L'exposició presenta aquest any artistes de quatre continents, entre els quals destaquen Shilpa Chavan, reconeguda dissenyadora i fotògrafa de l'Índia; l'escultor català Pau Masiques; el músic francès Pierre Bastien, o encara Bryce LeVan, escultor dels Estats Units.

L'artista alemany Karsten Bott, per cortesia del Goethe Institut de Barcelona, compondrà un arxiu d'objectes quotidians de Barcelona en una instal·lació que vol reflexionar sobre el consum. A banda, la col·laboració amb la Casa Sefarad farà possible la participació de tres artistes israelians destacats en l'escena de l'art contemporani: Aliza Olmert, Doron Pollak i Israel Rabinovitz. Casa Sefarad és una institució espanyola que té com objectius fomentar les relacions d'amistat i de cooperació entre Espanya, Israel i les comunitats jueves de tot el món.

Per segon any consecutiu Drap Art té la col·laboració del Festival Internacional de Cinema del Medi Ambient, FICMA, que presenta una selecció dels curts i llargmetratges de la mostra d'aquest any.

Per a més informació:
Drap Art
93 268 48 89 - www.drapart.org

destaquem...

Temporada alta

Teatre de luxe en terres gironines

El Festival de Tardor Temporada Alta s'ha consolidat com un dels festivals de teatre més importants de Catalunya. En aquesta dissetena edició, Temporada Alta presenta un cartell brillant amb prop de setanta espectacles de companyies provinents de setze països, que es representaran en diferents espais escènics de Girona i Salt. Amb la voluntat de fer de motor de l'escena catalana, el Festival coprodueix enguany trenta espectacles que s'estrenaran durant els dos mesos que dura el festival. Fins al 7 de desembre, s'hi podran veure espectacles de teatre, però també dansa, circ i música, amb autors consolidats com Peter Brook, Patrice Chéreau (que hi estrena un espectacle), Krzysztof Warlikowski, Ani DiFranco o William Kentridge, i també obres de joves autors catalans com Pau Miró, Jordi Prat i Coll i Jordi Casanovas. El teatre familiar també hi és present amb vuit espectacles de circ, teatre, dansa, òpera i percussió.

Per a més informació:
972 48 20 04 - www.temporada-alta.net

L'Estenedor celebra amb els seus amics tres dècades de titelles

El passat 30 de maig David Laín va reunir a les Cotxeres de Sants de Barcelona centenars d'amics i admiradors en una festa emotiva per celebrar trenta anys de professió. Durant més d'una hora, el públic va poder tornar a assaborir alguns dels millors moments dels espectacles de L'Estenedor, en una mostra que va confirmar, si calia, l'immens talent d'un dels grans titellaires de Catalunya.

Segons les seves mateixes paraules, David Laín va voler celebrar amb els amics d'ara i de fa trenta anys "tres dècades d'actuacions, d'escoles, de places i carrers, d'estrenes, de cues a la carretera, d'amics i amigues, de projectes, de factures (no sempre cobrades a temps), de somnis, de furgonetes carregades, de paperassa d'oficina, de matinades de mandra i son, d'aplaudiments"... Uns aplaudiments merescuts per a una de les millors companyies catalanes de marionetes, que ha dut els seus espectacles arreu de Catalunya i també a l'estranger, on ha participat en un gran nombre de

fires i festivals internacionals.

Per David Laín, romàntic de mena i fill del Maig del 68, l'art és indissociable de l'educació, el compromís i la solidaritat. Ho ha demostrat amb més de vint-i-cinc espectacles que destaquen per la sensibilitat que transmeten, per una estètica sempre molt curosa, per la senzillesa dels seus plantejaments i alhora per la riquesa dels seus continguts. David Laín ha endinsat petits i grans, d'una manera màgica i sempre amb un toc d'humor, en l'univers fantàstic del conte popular, en gran obres literàries de poetes i escriptors catalans i espanyols, en causes solidàries com la cubana o la palestina i en campanyes de sensibilització com la protecció del medi ambient o la igualtat entre gèneres.

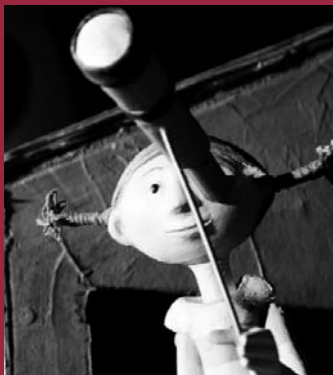
David Laín és sens dubte un dels grans titellaires catalans. El passat 30 de maig, el públic li va agrair en directe el seu art i el seu talent amb una llarga ovació ben merescuda per tres dècades de titelles, d'art i de somnis.

www.estenedor.com

el podi

Click, del Circ d'Hivern de Nou Barris, i OVNI, de Farrés Brothers, nominats als Premis Butaca

Els premis Butaca de teatre i cinema inclouran per primera vegada des que van néixer el 1995 un espectacle adreçat al públic de nens i nenes, OVNI, de Farrés Brothers, coproduït pel Teatre de l'Aurora, i una obra de circ, Click, produïda pel Circ d'Hivern de Nou Barris. La tercera nominada és El rei de la soledat, una obra de teatre visual de Playground en coproducció amb el

Festival Neo. Les tres obres han estat nominades en la categoria "Altres disciplines teatrals".

OVNI és l'últim espectacle de la companyia de titelles Farrés Brothers. Creat l'any 2007, s'ha pogut veure aquest any al Teatre Nacional i planteja una reflexió sobre les relacions familiars. La història gira entorn de dos astrònoms, que durant la nit observen les estrelles i l'univers, que els agrada molt, i durant el dia, el veïnat, on en canvi veuen coses que no els agrada gens, com un pare que maltracta la seva filla.

L'obra de circ Click és una creació d'Hansel Cereza on l'ésser humà és el centre i el motor de les accions. El moviment en totes les seves vessants —la dansa, el circ o la interpretació— és l'eix de l'espectacle, coreografiat per Susana Goulart.

Els premis Butaca els atorga exclusivament el públic a través d'una votació popular. La 14a edició se celebrarà a Premià de Mar, població on va néixer la iniciativa, el proper 24 de novembre.

Marcel Gros guanya el premi Caixa Catalunya al millor espectacle de la Mostra d'Igualada 2008

Inventari, l'última producció de Marcel Gros, va ser l'espectacle més ben valorat pel públic de la 19a Mostra de Teatre Infantil i Juvenil d'Igualada, que va tenir lloc el passat mes de maig. Un total de 3.388 persones van emetre el seu vot mitjançant unes butlletes situades a la sortida dels espais d'actuació, on constaven els noms de les 57 companyies que han participat enguany a la fira.

El guardó està dotat en 3.000 euros i suposa un important reconeixement a la companyia que el rep. La segona obra més votada va ser *Sherlock Holmes i el club dels pèlrojos* de Lazzigags, un espectacle de teatre musical, i *Contencinc* de la Cia. de Teatre Anna Roca, estrenada a la Mostra.

Teatre solidari per a Sant Roc

Dimarts 10 de desembre de 2008 a les 20.30 h
al TEATRE VICTÒRIA
(Avinguda del Paral·lel, 65-67)

TEATRE SOLIDARI
disfruteu del millor teatre musical a un preu especial en benefici de la Fundació Ateneu Sant Roc.

SPAMALOT
i els seus cavallers esbojorats

El TRICICLE porten al teatre la paròdia dels Monty Python.

preu entrada 25€
Podeu comprar-les a la Fundació Ateneu Sant Roc (Gòtic).

C/ Caceres, 34-36
08918 BADALONA - 93 399 39 51
ateneu@fundacioateneusantroc.org
www.fundacioateneusantroc.org

Teatre Victòria
Av. del Paral·lel, 65-67. Barcelona

Els guanys que s'obtingran el proper 10 de desembre a les taquilles del Teatre Victòria de Barcelona, on es representa *Spamalot*, del Tricicle, aniran a parar a les arques de la Fundació Sant Roc de Badalona. Aquest és l'acord a què han arribat els responsables de la Fundació i la companyia El Tricicle, que està tenint molt èxit amb la seva versió de la paròdia dels Monty Python. Els diners recollits servirán per ajudar a finançar els nombrosos projectes socials que la Fundació Sant Roc desenvolupa en un dels barris més deprimits de Catalunya.

Cesc Serrat celebra vint-i-cinc anys de rondalles

Dissenyador, cartellista, autor de llibres de contes, de música i de teatre, tallerista i docent, pallaso... Cesc Serrat és un artista complet, polifacètic, però si cal destacar un aspecte de la seva trajectòria professional, aquest és el do que té d'explicar històries tot deixant petits i grans bocabadats. Fa vint-i-cinc anys que el terrassenc va recuperar la figura del rondallaire de casa nostra i durant tot aquest temps i d'escenari en escenari l'ha enriquit amb el seu talent i la seva peculiar manera de narrar, plena de tendresa i humor. Cesc Serrat és en aquests moments un dels rondallaires més reconeguts del país, amb uns espectacles visuals, divertits i pedagògics, que han fet les delícies de milers i milers de persones per tot Catalunya i a fora de les nostres fronteres.

Xarop de Canya presenta un nou espectacle per a les festes de Nadal

La formació de música tradicional Xarop de Canya ha preparat per a aquest Nadal un espectacle que combina la cercavila i l'animació infantil: *Tió, tió... Xarop de bastó*. Està basat en una de les tradicions més ancestrals i paganes de la nostra cultura popular i ofereix jocs i sorpreses, bona música i molta animació en el més pur estil d'un dels millors grups catalans de música tradicional i popular.

noves

noè rivas

cel de danses

• Bufanúvols
Editat per AxB, 2007

Aquest grup establert a Castellar del Vallès i que té com a nucli la Carmina Mas i en Pau Tarruell ens presenta aquest seu nou CD, el tercer de la formació, amb catorze balls d'arreu del món: dotze dels temes són tradicionals, fruit d'una recerca de la Carmina, i els altres dos són temes de l'acordionista Gregori Ferrer. Els arranjaments són d'en Jordi Castanyer i també hi ha la direcció coral d'en Jaume Sala, responsable del Cor Sant Esteve, que dirigeix les veus del tema balcànic Rumelaj.

La formació ha afegit nous instruments com el guitarró d'en Jordi Cassaner o el violí de la Magalí Sala. En total són divuit músics els que han participat en aquesta petita joia sonora.

L'explicació de les danses les trobareu al seu web (concretament a <http://www.bufanuvols.net/catala/pages/cd/explic/cel.htm>).

No sabia pas què recomanar-vos, si l'encisadora "Hora mare", la dansa jiddisch Klezmer, el preciós vals anglès "Michael Turner's waltz", l'irlandès "Cercle a Gil" o l'africana "Mayenziwe". La millor recomanació és que escolteu tot el CD, que el balleu, i encara millor, si podeu, no deixeu d'anar a alguna de les actuacions d'aquest increïble grup que és Bufanúvols.

som-hi!

• Illi-nois Folk Band
Afonix AF-CD-024

Fa trenta-tres anys que l'Amadeu Rosell va pels escenaris del nostre país amb propostes de música tradicional, d'animació i de folk, sempre en l'estil més pur i clàssic, directe i autèntic.

L'Illi-nois Folk Band és una de les seves creacions. Interpreten cançons dels anys quaranta, amb peces de pioners del folk rural com Leadbelly o Woody Guthrie...; dels cinquanta, amb cançons, entre d'altres, com les del gran mestre de mestres, en Pete Seeger...; dels seixanta, amb cançons de Bob Dylan, Peter, Paul & Mary, Joan Baez...; dels setanta i vuitanta, amb cançons de Crosby, Stills & Nash, Neil Young, Arlo Guthrie, Tom Paxton... Autèntiques cançons estàndards d'aquest tipus de música, adaptades a la seva instrumentació i al seu estil i cantades amb ganes, amb passió.

Així ha gravat aquest disc que no us podeu perdre, amb una instrumentació molt treballada, en el qual podreu trobar cançons que van marcar una època d'aquest país i de molts de nosaltres.

Aquests són els temes: "Camí ral" i "Raons que rimen", de John Denver; "La noia del país del Nord", de Bob Dylan; "Petons mes dolços que el vi", "Tot mesclat" i "Un cel blau per sostre", de Pete Seeger; els espirituals negres "Vell pelegrí" i "No ploris pas per mi"; "Hieland Laddie, una cançó tradicional escocesa; "Un poc d'amor", de Neil Young; "Billy Magee Magar", una cançó tradicional irlandesa i "Els vaixells d'Stienkarrasi", una cançó tradicional russa —aquí cal destacar la preciosa veu i el piano de la Victòria Katsyuba.

Ja ho veieu, una petita joia que podreu aconseguir si visiteu la pàgina web del grup.

batibull

• Tramvia Blanc
Tritó, S. L., 2008

El Tramvia Blanc acaba de publicar el seu quart disc. Després de vint-i-dos anys d'ofici ens presenten una *delicatessen* musical cuinada a foc lent al seu propi estudi de gravació al llarg d'aquests dos darrers anys. Això els ha permès fer, refer, deixar-lo reposar a sol i serena, millorar-ho... i el resultat és, sincerament, molt bo: un disc sobre la cuina i altres cançons divertides.

D'entrada destaca l'exquisida feina d'en Martí Ventura a la producció i arranjaments, les aportacions d'en Joan Bretcha, Toni Cuesta, o el mateix Martí Ventura amb les seves cançons de flaires musicals tan diverses, la gravació dels dos tècnics de gravació l'Agustí Camps i en Miquel Illa i les mescles acurades i encertadíssimes d'un dels millors tècnics a escala europea, que és en David Casamitjana.

També cal destacar l'ampli grup de músics que enriqueixen, i de quina manera, aquesta gravació. I per acabar, cal destacar, pel que fa a les cançons, l'alegre "Pa amb tomàquet", el txa-txa-txa "Porqueries", "La cançó picada" —un valset encisador—, la delicada "A pas de tortuga", l'exòtica "Cançó d'Ofídia", el "Rap de les turbulències"...

Resumint, un disc per escoltar i per ballar, un pas endavant important a nivell musical d'aquest grup, al qual desitjo molt llarga vida. I si el disc és molt bo, el directe és increïble... Ja sabeu el que heu de fer!

2008-2009

V PREMIS D'EDUCACIÓ EN EL LLEURE

Bases

OBJECTIUS:

Reconèixer i difondre projectes, experiències i trajectòries dins l'àmbit de l'educació social i del lleure que tinguin en compte i que afavoreixin el sentiment de pertinença i el coneixement del país des d'un punt de vista lingüístic, cultural, geogràfic i històric.

DOTACIÓ:

2 premis de 4.000 euros cada un per a nous projectes.

2 premis de 4.000 euros cada un per a treballs que presentin el resultat d'una experiència ja realitzada.

1 premi de 4.000 euros de reconeixement a la trajectòria d'una entitat en el camp de l'educació en el lleure.

Les propostes podran ser presentades per monitors i entitats de totes les terres de llengua catalana.

El termini de presentació de propostes acaba el dia **11 de desembre del 2008**.

Podeu consultar-ne les bases a www.fundaciolluiscarulla.cat

Els treballs i la documentació s'han d'adreçar a:

Fundació Lluís Carulla

Aribau 185 3r 08021 Barcelona

Tels. 932090948/932005347 Fax 932005633

info@fundaciolluiscarulla.cat

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament d'Acció Social i Ciutadania
Secretaria General de Joventut

cnjc
CONSELL
NACIONAL
DE LA JOVENTUT
DE CATALUNYA

**Fundació
Lluís Carulla**

■ Art i teràpia

El poder terapèutic de l'art

En aquest número de Carrer i en els següents volem parlar del poder terapèutic de l'art. Al número 44 de la revista, Francesca Piñol va fer un article sobre l'arteràpia, relacionada amb les tècniques pictòriques, i ara volem anar més enllà en aquest món apassionant dels efectes de l'art en el tractament de malalties, del dolor o de disfuncions de tot tipus. Parlarem del poder terapèutic dels titelles, del teatre, de la dansa, del circ, dels pallassos, unes arts escèniques que no s'associen habitualment al camp de la teràpia, però en les quals aquesta faceta s'estudia i s'investiga cada vegada més.

Aquest primer article de la sèrie el dediquem a la Musicoteràpia, que té múltiples aplicacions en el camp de la salut.

Els efectes de la musicoteràpia

Maria Salicrú-Maltas

En Maurici té deu anys i dorm sedat en una habitació d'un hospital infantil mentre es recupera d'una dura operació. Té forts dolors i el seu metge ha trobat un recurs com a complement a la medecina tradicional que creu que li serà molt beneficiós. Cap a les 9 del matí el desperta per presentar-li la Núria i l'Anna, unes joves músics que s'acompanyen d'una guitarra i una flauta travessera i que arriben amb un gran somriure als llavis...

Abans, la Núria i l'Anna ja han parlat amb els pares, els mestres i l'equip de metges que porta el cas d'en Maurici per esbrinar quina és la música que més li agrada. Serà el tema principal de la banda sonora original de Harry Potter! Acte seguit, les musicoterapeutes intenten començar la sessió amb aquesta peça, però en Maurici no en té ganes, es queixa del dolor. Però elles hi insisteixen i en pocs segons el pacient s'adapta a la situació interactuant amb les musicoterapeutes. Sense adonar-se'n, el nen comença a portar la pulsació establint una comunicació no verbal amb elles. Més tard comença a relaxar-se i a estimular-se, i el seu dolor disminueix. Al cap d'uns trenta minuts, en Maurici porta el ritme amb el cap, part que encara no havia mogut durant el postoperatori. Al final somriu. En Maurici ha canviat d'estat d'ànim per uns minuts, no ha patit i ha estat feliç després d'estar molt baix d'ànims durant dies. Quan la Núria i l'Anna marxen, ell ja espera amb candeletes que arribi el dia de demà per tornar-les a escoltar i gaudir de la música d'una sessió de Musicoteràpia. Malgrat que només ha estat

una estona, en Maurici ha sentit menys dolor i d'aquesta manera ha aconseguit fer més superable la seva recuperació. La seva salut ha millorat. Després, les musicoterapeutes expliquen l'experiència al metge i a la resta de l'equip de musicoterapeutes que treballen a l'hospital. Aquest treball en equip i interdisciplinar és clau. Cap a les 11, la Núria i l'Anna es dirigiran a un centre de fisioteràpia on treballaran per millorar la psicomotricitat d'un grup d'infants amb paràlisi cerebral. Finalment, dedicaran la tarda a escriure els estatuts d'una associació per reunir alguns professionals que, com elles, intenten divulgar aquesta disciplina que comença a ser valorada al nostre país.

La Núria i l'Anna no són animadores ni monitores sinó musicoterapeutes professionals, persones especialistes en la ciència de la Musicoteràpia. Segons l'American Music Therapy Association, la Musicoteràpia és la utilització de la música, i tot tipus d'experiències musicals, per restaurar, mantenir i/o millorar la salut física i psíquica de les persones.

més...

Una història mil·lenària

El fet que la música afecta l'ànima de les persones ja es valora des de l'antiga Grècia, on va néixer la teoria de l'ethos. "Fa més de 2.500 anys, el filòsof grec Pitàgores recomanava cantar o tocar algun instrument musical per eliminar les pors i les preocupacions del cos", escriu Alexandra Carpentier de Changy en un article a la revista núm. 23 de la Creu Roja. La música tenia un poder curatiu perquè afectava els sentiments, però malgrat que aquesta teoria de l'ethos va perdurar durant segles, no hi ha documents que parlin d'una relació entre la música i la medicina fins al 1729, any en què es documenta el primer informe escrit per l'anglès Richard Browe. La primera associació de Musicoteràpia la National Association for Music Therapy, no va veure la llum fins el 1950 als Estats Units.

En altres paraules, és "l'aplicació sistemàtica de la música, dirigida per un musicoterapeuta professional en un entorn terapèutic, amb la finalitat de promoure canvis desitjables en el funcionament físic, cognitiu, psicològic i

«La Musicoteràpia va guanyant terreny en hospitals, geriàtrics, escoles de música i, en definitiva, en la societat, gràcies als bons resultats que obté»

social de persones amb problemes educatius o de salut”. En resum, la Musicoteràpia és la utilització de la música amb finalitats terapèutiques, com ara davant l'estrès, la depressió, l'angoixa o bé el dolor, entre d'altres. Es tracta d'una teràpia complementària que permet al pacient expressar-se quan les seves vies de comunicació es troben deteriorades. Aquesta disciplina, reconeguda internacionalment, forma part de l'àrea de la salut. Sortosament, fa alguns anys que es coneix i es comença a aplicar al nostre país.

Gràcies a les seves característiques estructurals, rítmiques i melòdiques, l'ús de la música és una gran eina per millorar l'entorn terapèutic del pacient perquè és capaç d'afectar el seu cervell, ja sigui modificant el seu sistema nerviós o bé entretenant-lo. Però només es produiran canvis si el pacient participa en una sessió guiada per un musicoterapeuta especialitzat. Escoltar música sol en una habitació no ajudarà a millorar a cap pacient. Potser només li canviarà l'estat d'ànim.

A més dels infants, els col·lectius d'adults i d'ancians també poden beneficiar-se d'aquesta ciència mil·lenària, i per aquest motiu la Musicoteràpia s'aplica en diferents àmbits: a l'educació (escola ordinària i d'educació especial), en l'àmbit mèdic (malalts terminals, oncologia, diabetis, Parkinson), en l'àmbit geriàtric (demències, envelliment), en els trastorns de conducta (alimentació, personalitat), en els trastorns motrius (discapacitats físiques: des de malalties degeneratives fins a accidents cerebrovasculars), en els trastorns psíquics (malalties mentals, dislèxia, autisme), amb els pacients neurològics (des d'accidents cerebrovasculars fins a problemes de naixement, o davant del no desenvolupament del cervell), etc. Gràcies a unes sessions precises i ben estructurades, el musicoterapeuta no només aconseguirà reduir l'estrès, l'angoixa, el dolor o la depressió del pacient, sinó que l'especialista pot ajudar a mantenir i/o millorar funcions cognitives dels malalts, com el fet de prestar atenció, les conductes d'aprenentatge, la comunicació (verbal i visual) i la memòria. Fins i tot, amb la Musicoteràpia es poden detectar, i per tant prevenir, alguns problemes. Les sessions poden ser col·lectives o individuals i estan estructurades en diverses parts. Hi pot haver relaxació, l'aprenentatge d'una cançó, la pràctica de tocar un instrument...

El més complicat de la feina del musicoterapeuta és que no hi ha una música “màgica”

Ressò , associació de musicoteràpia

Hospitals, centres de rehabilitació i geriàtrics, escoles públiques, privades, d'educació especial, de música, domicilis particulars... Aquests són els llocs on l'equip de Musicoteràpia de l'associació Ressò aplica els seus coneixements en Musicoteràpia. L'objectiu és pal·liar l'impacte i les conseqüències socials i emocionals de les malalties i alleugir el dolor dels pacients, i també ajudar les persones amb necessitats educatives especials, els discapacitats, la gent gran, les persones amb trastorns emocionals, etc. A banda de les sessions de teràpia, els membres de l'entitat també fan tallers, cursos i conferències.

L'experiència de fer durant cinc anys un taller de música a l'Hospital de la Vall d'Hebron per a nens i nenes oncològics hos-

Grup de musicoteràpia a l'Hospitalet Sant Joan de Déu de Barcelona

pitalitzats és el punt de partida del “Projecte Xarxa”, una de les iniciatives més destacades de l'entitat, que també ha creat el projecte “Fes ressò”, que neix de la idea de fer arribar la música a tot l'ambient hospitalari aprofitant dates assenyalades.

Ressò
Rambla de Prat, 4 4t. 08012 Barcelona
Telf.: 93 415 17 65 - www.ressomt.org

«No són recomanables els CD del Baby Einstein. No ajudaran que l'infant sigui un superdotat»

per a cada cas. Cal basar el tractament en la banda sonora personal del pacient, en la seva història musical. En conseqüència, és molt important conèixer el pacient o bé els familiars abans d'iniciar les sessions. Si el musicoterapeuta li aplica una música representativa, es produirà un estat químic al seu cervell que provocarà que la música incideixi significativament en la seva millora. Del contrari, a en Maurici li hagués costat centrar l'atenció i la sessió no li hauria servit per res. Fins i tot ens pot semblar que davant d'una depressió sigui contradictori aplicar una música en acord amb aquest estat d'ànim, però si es tracta d'una música que forma part de la seva història, serà el millor pel pacient, ja que sinó podria reaccionar negativament. El fet de treballar amb l'història musical personal pot provocar que fins i tot un malalt d'Alzheimer

pugui arribar a recordar puntualment una melodia. Cal ressaltar que la Musicoteràpia pot aplicar-se durant un embaràs però només per contribuir a relaxar la mare. Al futur fill o filla no li agradarà més la música si l'hi fem sentir o bé cantem durant els mesos d'embaràs en què la seva oïda està desenvolupada. Ara bé, es tracta d'un estímul que no el perjudica. On s'ha observat que la música ajuda els nounats és a la incubadora, ja que amb ella guanyen pes més ràpid i assoleixen millor la medicació, de manera que en poden sortir abans. Cal comentar que no són recomanables els CD del Baby Einstein. Es tracta d'un recull de músiques clàssiques carregades d'estímul (ethos), però que en cap cas ajudaran que l'infant sigui un superdotat.

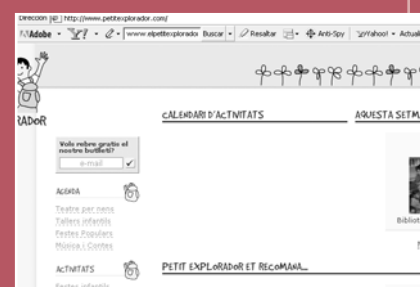
Actualment hi ha a Catalunya diverses associacions de musicoterapeutes, i se'n pot estudiar un màster en algunes institucions. De mica en mica la Musicoteràpia va guanyant terreny en hospitals, geriàtrics, escoles de música, i en definitiva, en la societat gràcies als bons resultats que obté. Un bon exemple és la trajectòria que està portant a terme l'Associació Ressò de Musicoteràpia.

Maria Salicrú-Maltas és musicòloga

www.petitexplorador.com

El Petit Explorador és un recull d'activitats per a tota la família: espectacles, tallers, activitats extraescolars, sortides de cap de setmana, excursions, festes infantil, casals, activitats d'estiu, visites a museus, restaurants per anar a dinar amb els nens, viatges... Completíssim, aquest web permet als pares planificar tota mena de sortides amb la progenitura i estar al dia de tot el que es fa a Catalunya per als més petits.

www.economiasolidaria.org

"Posem en qüestió que 250 persones siguin tan riques com la resta de persones de tot el món". Amb aquesta afirmació que destil·la tant sentit comú, aquest portal d'economia solidària ofereix un reguitzell de recursos per introduir-se en el món de l'economia ètica. Dóna tota mena d'informació sobre mercat social, consum responsable, comerç just, la banca ètica i les xarxes nacionals i internacionals d'economia solidària. També publica un butlletí que informa de totes les notícies que es generen en aquest àmbit. "El nostre repte és crear unes estructures econòmiques solidàries no exclouents, no especulatives, en què la persona i l'entorn siguin l'eix, el fi, i no el mitjà, per aconseguir unes condicions dignes per a totes les persones." Això també és de sentit comú, però un ampli sector econòmic no ho com-

www.comarcalia.com

Comarcàlia és un portal concebut i adreçat al conjunt de la societat catalana i estructurat al voltant de les comarques catalanes. És un punt de trobada de tots els agents socioeconòmics del país: ciutadans, empreses, institucions i entitats sense ànim de lucre hi mostren la seva informació. La pàgina està traduïda al castellà, italià, francès, anglès i alemany. Hi destaquen una borsa de treball i eSolidaritat, una secció que posa en contacte el món empresarial amb les ONG i les associacions locals.

sidasaberayuda.educared.net

L'any 2007 hi va haver 2,5 milions de noves infeccions pel VIH. Aquesta és una de les nombroses informacions que es poden trobar a la pàgina de l'Obra Social de "la Caixa" dedicada al VIH/sida. Les preguntes més freqüents, informació de tot tipus sobre l'epidèmia, com parlar de la sida als nostres fills, serveis de prevenció, jocs, concursos de cartells, enllaços, una "sala de debat"... són unes eines útils que permeten saber-ne més sobre el VIH/sida.

el racó musical

cdvd

maria salicrú-maltas

santa maria de iquique

Versió de la coral mataronina Primavera de la Pau de la Cantata Popular Santa Maria de Iquique

Aquesta tardor volem presentar-vos un compacte de la colpidora obra xilena *Cantata popular Santa María de Iquique*. No es tracta d'un CD publicat recentment ja que va sortir al mercat el 2003, però hem cregut rellevant parlar-ne ara perquè l'any passat es va celebrar el centenari de la matança d'obriers que narra l'obra, i també perquè l'interpret, la coral mataronina Primavera per la Pau, festeja enguany el seu vint-i-cinquè aniversari.

Als que coneguin l'obra, els pot sorprendre que n'hi hagi una adaptació coral, però no és l'única que s'interpreta a Catalunya. La *Cantata Popular Santa Maria de Iquique*, escrita el 1969 per Luis Advis, va ser popularitzada pel conjunt Quilapayún durant el govern d'Allende. Amb el cop d'estat de Pinochet, amb Quilapayún exiliat a França, l'obra va agafar una dimensió mundial i es va convertir en bandera a favor dels drets humans a Xile. La versió de la *Cantata de la coral Primavera per la Pau* és fidel a la partitura d'Advis, però per l'enregistrament es van substituir les dues quenes originals (flauta típica

de Sud Amèria) per dues flautes de bec, i el contrabaix per un fagot i un sintetitzador. La resta d'instruments (el charango, la guitarra i el bombo), típics del folklore andí, es va mantenir.

Primavera per la Pau és una coral singular formada per més de cent cantaires. Va néixer per donar veu als més desafavorits cantant a favor de la pau i la solidaritat en el món. Durant la seva trajectòria, la coral ha editat un total de tres compactes i un DVD que il·lustra una altra cantata, la de La terra sense mal, amb textos de Pere Casaldàliga. En el seu primer enregistrament va col·laborar el músic Lluís Llach en les dues peces que interpreta la seva coral: "Cançó sense nom" i "Vaixell de Grècia". Primavera per la Pau ha actuat al Palau de la Música Catalana amb Carlos Mejía Godoy y los Palacagüina i ha rebut un premi *ex aequo* amb la premi nobel Rigoberta Menchú.

<http://primaveraperlapau.entitats.mataro.cat>

aromes de Tardor

Nona Umbert, del col·lectiu d'artistes **Fes-t'ho com vulguis**, ofereix un taller de collage anomenat **Aromes de tardor**, molt adequat per fer en aquesta època de l'any. L'activitat s'adreça a infants de totes les edats fins als dotze anys i permet complementar amb una proposta artística atractiva activitats educatives centrades a fomentar el respecte a la naturalesa i la seva protecció.

El taller utilitza elements naturals com les fulles, la sorra, la terra, les llavors de tot tipus i de tots els colors, les flors seques, els pètals, les herbes remeieres..., és a dir, elements naturals que podem trobar tot passejant, això sí, sense fer malbé res, o també

coses que podem trobar a casa mateix.

Tot aquest material té textures i colors diferents, però també té aromes particulars, i de tot plegat en gaudeixen els participants tot fent el taller.

Una cartolina negra, cola blanca, i la sensibilitat dels participants, és, a banda del material esmentat, tot el que es necessita per crear uns collages naturals d'una gran bellesa, amb els matisos, les tonalitats i les olors de la tardor. El procés d'elaboració és

molt agradable i el resultat realment molt bonic.

Fes-t'ho com vulguis està format per artistes que provenen dels camps de la plàstica, la música i el teatre. Proposen espectacles i tallers amb l'objectiu d'experimentar amb diferents llenguatges artístics, promoure la cultura popular, difondre valors de convivència i tolerància i afavorir la sensibilització mediambiental, entre altres finalitats educatives i artístiques.

■ Toni Vila, educador mediambiental

El revolucionari dels residus

Judith Cobeñ a Guàrdia

Toni Vila és l'*alma mater* de La Residual, una plataforma des d'on aquest mestre i educador ambiental impulsa projectes per ensenyar a reciclar, jugar i viure més feliços en comunitat. Està convençut que hi ha maneres diferents de tractar l'entorn i les persones que permeten que tot sigui una mica millor. No sembla pas cap visionari, se'l veu que toca de peus a terra però sense renunciar a cap utopia. No en va fa una pila d'anys que proposa i aconsegueix que gent de tota mena canviï la manera de relacionar-se amb el consumisme. Ara no fa gaire l'han trucat des del Marroc per anar a donar un cop de mà i organitzar uns tallers. Igual que ho ha fet voltant per quasi tot l'Amèrica Central, hi anirà.

Mentre el Toni em posa al dia de totes les novetats de La Residual, es mostra vital, engatxat, com dirien els francesos.

Un joc d'Eco-juga

—Toni, com va ser que et vas començar a interessar pel reciclatge lúdic?

—Sóc mestre i educador mediambiental, i donant classe em vaig adonar de les mancances que hi havia en aquest camp. Semblava que ningú volgués encarar de forma global, tant en el món de l'educació en el lleure com en el de l'educació en general, la labor d'educar petits i grans per gestionar millor els béns del planeta. D'aquí va sorgir el primer projecte de convertir llaunes, pots i taps d'ampolla en joguines.

—Què penses que és el més important de la feina que fas?

—La capacitat d'interconnexió que provoca el fet de reunir materials per reciclar i convertir-los, a partir de les idees de tots els qui s'apunten a un taller o a una cercavila, en jocs, ninots, gegants, maquinetes. Cal jugar i fer jugar. La cercavila que proposem no és per mirar-se-la, és per fer-la junts, els petits i els grans, les autoritats i els vilatans de cada poble. Només així, fent que tothom interaccioni, s'aconseguirà que la consciència sobre els nostres actes i l'impacte que tenen sobre l'entorn, entri al fons de les ments. Perquè ho farà per les mans, pels ulls, per la veu cantant al pas dels gegants construïts entre tots amb llaunes velles... Crec que la interacció és el més valuós.

—On presentes els teus treballs, a qui els proposes, qui els compra?

Com que no crec en la supeditació ideològica que pot acabar comportant treballar subvencionat, presento els treballs a entitats que ja fan feina d'educació en el lleure. Al CaixaForum, per exemple, hi tenim tallers permanents, i ara també l'Eco-juga. Treballo amb les diputacions, ajuntaments, associacions. Qui ens crida compra una proposta que nosaltres portem a terme implicant sempre a tothom, siguin els nens i nenes de les escoles i els seus mestres, siguin els ciutadans d'un barri que prepara les festes i vol una cercavila diferent o una gamma de jocs. Comencem fent els jocs, i després hi juguem.

—Què és l'Eco-juga?

—A La Residual cada tres mesos tenim propostes noves. No parem d'idear i de pensar, i aquest és un nou projecte que vol potenciar el joc col·lectiu amb els amics i la família, per veure i aprendre com es transformen els residus en objectes útils. Hi ha trenta-tres jocs, jocs de tota la vida però fets amb materials de rebuig, pintats de nou i fabricats amb la col·laboració dels nens. A La Residual cada tres mesos tenim propostes noves, no parem d'idear i de pensar.

Toni Vila va crear La Residual l'any 2005. Ara mateix té dos equips de treball, un a la Garriga

i un altre a Bilbao, que tira endavant totes les propostes al País Basc. L'objectiu és el mateix als dos llocs: a través del joc, posar els grans i els petits en contacte amb el planeta, compartir el saber tècnic per perdre la por a crear i reformular, i dotar d'eines creatives el caos consumista en el qual estem immersos, a voltes sense ni adonar-nos-en.

Toni Vila té una ment privilegiada. El seu cap és com una gran olla on no paren de bullir idees. La darrera, que encara s'està coent, és una barreja entre el reciclatge creatiu i el teatre. El Toni somnia en un món on la imaginació sigui la benzina que faci anar el motor de la creació, que els nens i les nenes no perdin aquest tresor darrera l'ordinador i la playstation. Per això cal que els pares, les mares, els mestres, els grans en definitiva, s'hi impliquin i tornin a jugar en família, en grup, divertint-se plegats.

Escoltant-lo, estic ben segura que aquest món un xic millor no només és possible, sinó que ja està en marxa, i va sobre rodes fetes de pneumàtics reciclats, com les avarques menorquines.

La cercavila de La Residual és única en el seu gènere. Està formada per gegants articulats fets amb material reciclat

la maraca

instruments musicals

Aquesta secció de Miqui Giménez, músic, cantant i expert en tallers d'instruments musicals, mostra pas a pas la manera de fer instruments de picar, rascar i bufar d'una manera senzilla, amb materials reciclats i econòmics i que són fàcils de trobar.

el material

- ⊗ El cartró d'un rotllo de pape de vàter
- ⊗ Dos taps de plàstic d'una ampolla de llet, del diàmetre del rotllo de cartró
- ⊗ Un full de paper
- ⊗ Llegums, sorra o arròs

les eines

- ⊗ Tisores
- ⊗ Retoladors, pintura
- ⊗ Impressora
- ⊗ Cola blanca
- ⊗ Cola de barra

consells

- ⊗ Penseu a reciclar el material necessari i guardar-lo. Els taps d'ampolla es poden demanar en un bar.

Secció elaborada per:
Miqui Giménez

1. Agafem el cartró de paper de vàter i en un extrem hi acoblem un tap d'ampolla de llet, a la superfície interior del qual hi haurem posat prèviament cola blanca. Abans de continuar hem de deixar que s'assequi bé.

2

2. Agafem un tros de paper que tingui les mides adequades per embolicar el cartró. El decorem pintant-lo o bé imprimint-hi un anagrama o un dibuix... L'enganxem al cartró amb cola de barra.

1

3. Quan veiem que la cola blanca ja s'ha assecat, hi afegim els llegums, la sorra o l'arròs. S'ha d'omplir aproximadament una quarta part del tub. Posem cola blanca a l'altre tap i l'acoblem al cartró. L'hem de deixar assecar una bona estona. Si no ho fem, s'hi enganxaran els llegums, la sorra o l'arròs que hi hem posat.

3

4

utilització musical

⊗ Agafem la maraca amb una mà i la fem sonar agitant-la. Seguirem qualsevol ritme amb facilitat. El so és diferent segons el que hàgim posat a l'interior. El so també varia si fem sonar el que hi ha a dins entre les parets del cartró o bé entre els taps. La maraca és un instrument que s'utilitza a tot el món. Se'n fan amb tot tipus de materials. El resultat sonor és immediat.

46.000 alumnes de 45 països

Professorat altament qualificat

Més de 14 anys d'experiència

15.000 graduats

Metodologia *e-learning*

Buscava
diferenciar-me com
a professional

**Em vaig decidir per la UOC,
la universitat virtual amb totes les garanties**

Per això vaig triar la UOC.

Créixer i superar-se dia a dia és possible. Gràcies a l'exclusiva metodologia *e-learning* de la Universitat Oberta de Catalunya, més de 37.000 professionals com tu han triat entre més de 200 programes de postgrau. Perquè a la UOC estem oberts a les teves il·lusions, oberts a tu.

Fins a on vols arribar?

ÀREA D'HUMANITATS

POSTGRAU EN GESTIÓ CULTURAL
POSTGRAU EN TURISME CULTURAL
ESPECIALITZACIÓ EN GESTIÓ DEL PATRIMONI
ARQUEOLÒGIC

ESPECIALITZACIÓ EN CULTURA I SOCIETAT:
ESTUDIS SOBRE CONSUM I PRODUCCIÓ CULTURAL

Institut Internacional
de Postgrau

Informa-te'n al tel. 902 372 373, al nostre web www.uoc.edu o als centres i punts de suport de la UOC

www.uoc.edu

XANASCAT

XARXA NACIONAL D'ALBERGS SOCIALS DE CATALUNYA

ENTITATS

Els albergs de la Xanascat, **ESPAIS** de **TROBADA**

per a les

ENTITATS

Entitats juvenils

Quin projecte teniu?
Nosaltres hi posem l'espai,
les instal·lacions i les activitats.

Associacions de mares i pares d'alumnes

Espais adaptats a les famílies per a
estades de convivència i per gaudir
d'activitats lúdiques i educatives.

Entitats esportives

Uns dies per congregar entrenant i
fent activitats complementàries.
Piscina, poliesportiu, espais oberts.

Entitats culturals

Instal·lacions per assajar en les
millors condicions i amb activitats
de lleure engrescadores.

Entitats socials

Espais al bell mig de la natura on
compartir opinions i experiències
fent activitats que promoguin
l'entesa i el respecte.

Empreses

Sales i auditoris adaptats per a
reunions i espais per fer activitats
d'*outdoor training* per motivar i
cohesionar grups de professionals.

Informació i reserves:

93 483 83 63

www.xanascat.cat

Generalitat de Catalunya
Departament d'Acció Social i Ciutadania
Secretaria de Joventut

agència catalana
de la joventut